

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 30 prill 2018
Nr. ref.: AGJ 1226/18

AKTGJYKIM

né

rastin nr. KI122/17

Parashtrues

Česká Exportní Banka A.S.

Vlerësim i kushtetutshmërisë së

**Aktvendimit Ae. nr. 185/2017 të Gjykatës së Apelit, të 11 gushtit 2017, dhe
Aktvendimit IV. EK. C. nr. 273/2016 të Gjykatës Themelore në Prishtinë,
të 14 qershorit 2017**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Česka Exportní Banka A.S, me seli në Pragë, Republika Çeke (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës), e përfaqësuar nga Dastid Pallaska, avokat nga Prishtina.

Vendimet e kontestuara

2. Parashtruesi i kérkesës konteston Aktvendimin e Gjykatës së Apelit, Ae. nr. 185/2017, të 11 gushtit 2017, dhe Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Ekonomike, IV. EK. C. nr. 273/2016, të 14 qershorit 2017.
3. Aktvendimet e kontestuara kanë të bëjnë me kérkesën e parashtruesit për vendosje të masës së sigurisë kundër Compact Group Sh.P.K., në pritje të rezultatit përfundimtar të padisë së tij kryesore në procedurë kontestimore.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes së kérkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimeve të kontestuara, me të cilat pretendohet se janë shkelur të drejtat e parashtruesit të kérkesës të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) dhe nenin 13 (E drejta për ankim efektiv) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafin 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridikzioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, nenet 47 [Kërkesa individuale] dhe 48 [Saktësimi i kérkesës] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe paragrafin (1) të rregullit 29 [Parashtrimi i kérkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 11 tetor 2017, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjkata).
7. Më 12 tetor 2017, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova gjyqtare raportuese dhe Kolegin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Ivan Čukalović dhe Gresa Caka-Nimani.
8. Më 13 tetor 2017, Gjkata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës si dhe i dërgoi një kopje të kérkesës Gjykatës së Apelit dhe Gjykatës Themelore.
9. Më 18 tetor 2017, parashtruesi dorëzoi një përkthim të kérkesës së tij në gjuhën angleze dhe në gjuhën serbe.
10. Më 2 nëntor 2017, Gjkata ia dërgoi një kopje të kérkesës Compact Group Sh.P.K., në cilësinë e palës së interesuar dhe e ftoi atë të paraqesë komente, nëse ka, jo më vonë se më 13 nëntor 2017. Brenda afatit të caktuar, Compact Group Sh.P.K. parashtroi komentet e saj.

11. Më 15 nëntor 2017, Gjykata i dërgoi parashtruesit të kërkesës një kopje të komenteve të parashtruara nga Compact Group Sh.P.K.
12. Më 12 mars 2018, Kolegji shqyrties e shqyrtoi raportin e gjyqtares raportuese dhe i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.
13. Më 18 prill 2018, Gjykata, me shumicë votash, e deklaroi kërkesën të pranueshme, dhe me shumicë votash konstatoi se ka pasur shkelje.

Përbledhja e fakteve

14. Në vitin 2010, parashtruesi i kërkesës arriti një marrëveshje kontraktuale me Compact Group Sh.P.K., shoqëri me seli në Kosovë. Objekti i “Kontratës për punë” kishte të bënte me “*prodhimin, furnizimin, montimin dhe vënien në përdorim të teknologjisë për zgjerimin e impiantit për prodhimin dhe mbushjen e ujit mineral, të tavolinës dhe aromatizues [...]*”
15. Palët kontraktuese të sipërpërmendura u pajtuan që çdo mosmarrëveshje që shfaqet midis tyre, nëse nuk zgjidhet në mënyrë miqësore brenda 30 ditëve, mund të paraqitet në arbitrazh në Gjykatën e Arbitrazhit pranë Odës Ekonomike të Republikës Çeke (në tekstin e mëtejmë: Gjykata e Arbitrazhit).

A. Procedurat e arbitrazhit

16. Më 12 qershor 2012, në pajtim me rregullat kontraktuale mbi mosmarrëveshjet, parashtruesi parashtroi padi kundër Compact Group Sh.P.K. para Gjykatës së Arbitrazhit.
17. Më 30 janar 2013, Gjykata e Arbitrazhit nxori Vendim të Arbitrazhit në favor të parashtruesit, ku theksohet si në vijim:

I. I padituri [Compact Group Sh.P.K.] është detyruar që Paditësit [Parashtruesit të Kërkesës] të ia paguaj një shumë prej 1,364,527.00 euro (një milion e treqind e gjashtëdhjetë e katër mijë e pesëqind e njëzet e shtatë euro) dhe kamatëvonesën [...].

II. I padituri është i detyruar të paguajë një gjobë kontraktuale në shumën prej [...] brenda 3 (tre) ditëve nga fuqia ligjore e këtij vendimi të arbitrazhit.

III. I padituri është i detyruar të paguajë shpenzimet procedurale që përbëhen nga tarifa e arbitrazhit në shumën prej [...].”

18. Më 13 mars 2014, Gjykata e Arbitrazhit korrigoi Vendimin e saj të Arbitrazhit, por vetëm sa i përket disa gabimeve teknike dhe numerike të cilat konsideroheshin se ishin vënë në pah me të drejtë nga Compact Group Sh.P.K..

B. Procedurat për njohjen e Vendimit të Arbitrazhit në Kosovë

19. Më 18 qershor 2014, parashtruesi paraqiti kërkesë për njohjen e Vendimit të Arbitrazhit të lartpërmendor pranë Gjykatës Themelore në Prishtinë –

Departamenti për Çështje Ekonomike (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Themelore).

20. Më 5 dhjetor 2014, Gjykata Themelore [Aktvendimi I.C. nr. 355/2014] e njohu Vendimin e Arbitrazhit dhe e shpalli atë si një dokument të ekzekutueshëm që mund të zbatohet në Republikën e Kosovës.
21. Më 15 dhjetor 2014, Compact Group Sh.P.K. parashroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktvendimit të sipërpërmendor të Gjykatës Themelore.
22. Më 9 shkurt 2015, Gjykata e Apelit [Aktvendimi Ae. nr. 13/2015] refuzoi ankesën e Compact Group Sh.P.K. dhe vërtetoi Aktvendimin [I.C. nr. 355/2014] e Gjykatës Themelore.
23. Më 20 mars 2015, Aktvendimi për njohjen e Vendimit të Arbitrazhit u vërtetua si vendim përfundimtar, i detyrueshëm dhe i zbatueshëm në Republikën e Kosovës.

C. Procedura pas njohjes së Vendimit të Arbitrazhit

Vendimi për shpërbërjen vullnetare të Compact Group Sh.P.K.

24. Më 21 mars 2015, pas njohjes së Vendimit të Arbitrazhit, aksionarët e Compact Group Sh.P.K., morën Vendim për shpërbërjen vullnetare të shoqërisë së tyre, në të cilin thuhet si më poshtë:

“Nga data e miratimit të këtij vendimi, Korporata [Compact Group Sh.P.K.] nuk mund të ndërmarrë ndonjë veprim pune përveç veprimeve që lidhen me zbatimin e procedurës vullnetare të shpërbërjes [...].”

Korporata nuk ka detyrime të papaguara ndaj personave të tretë; megjithatë, të gjithë personat fizikë dhe juridikë, të cilët kanë kërkesa kreditore ndaj Korporatës, njoftohen se do t'i drejtohen likuidatorit në zyrën kryesore të Korporatës [...] brenda një afati prej 30 ditësh nga data kur është shpallur njoftimi [...].”

Urdhri për përmbarim të Vendimit të Arbitrazhit

25. Më 26 mars 2015, parashtruesi i kërkesës paraqiti propozim për përmbarimin e Vendimit të vërtetuar të Arbitrazhit te përmbaruesi privat.
26. Të njëjtën ditë, përmbaruesi privat [Urdhri nr. 246/15] miratoi propozimin për përmbarim të parashtruesit të kërkesës kundër Compact Group Sh.P.K. (në tekstin e mëtejmë: Urdhri për përmbarim).
27. Më 7 prill 2015, Compact Group Sh.P.K. paraqiti prapësim kundër Urdhrit për përmbarim pranë Gjykatës Themelore.
28. Më 7 korrik 2015, Gjykata Themelore [Aktvendimi CPK. nr. 40/15] aprovoi prapësimin e paraqitur nga Compact Group Sh.P.K. duke shfuqizuar Urdhrin për përmbarim.

29. Më 24 korrik 2015, parashtruesi i kérkesës, përmes Gjykatës Themelore, parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktvendimit të sipërpërmendor të Gjykatës Themelore.
30. Më 13 tetor 2015, duke pasur parasysh se ankesa e parashtruesit nuk ishte dërguar në Gjykatën e Apelit për tre muaj, parashtruesi paraqiti kérkesë urgjente në Gjykatën Themelore për të dërguar ankesën e saj në Gjykatën e Apelit në mënyrë që kjo e fundit tē mund tē vendoste për këtë çështje.
31. Më 1 mars 2016, Gjykata e Apelit [Aktvendimi Ac. nr. 3865/15] e aprovoi ankesën e parashtruesit tē kérkesës si tē bazuar dhe ndryshoi Aktvendimin [CPK. nr. 40/15, e 7 korrikut 2015] e Gjykatës Themelore. Përmes këtij vendimi, Gjykata e Apelit e refuzoi prapësimin e parashtruar nga Compact Group Sh.P.K. si tē pabazuar.
32. Rrjedhimisht, Urdhri për përbirim i lëshuar nga përbaruesi privat u bë i plotfuqishëm dhe i detyrueshëm (në tekstin e mëtejmë: Urdhri përbarimor përfundimtar).

Procedura kontestimore kundër Vendimit për shpërbërje vullnetare të Compact Group Sh.P.K.

33. Më 30 maj 2016, parashtruesi kérkoi nga Gjykata Themelore anulimin e Vendimit për shpërbërjen vullnetare të Compact Group Sh.P.K. dhe kompensim për dëmin material.
34. Parashtruesi i kérkesës pretendoi se vendimi për shpërbërjen vullnetare ishte i paligjshëm duke pasur parasysh se: i) ishte lëshuar në bazë tē një deklarate tē rrejshme të Compact Group Sh.P.K. se nuk kishte ndonjë detyrim financiar ndaj palëve tē treta; ii) procedura e shpërbërjes vullnetare nuk ishte kryer në pajtim me ligjin në fuqi; iii) aksionarët e Compact Group Sh.P.K. kanë marrë Vendimin për shpërbërje vullnetare një ditë pasi që vendimi i arbitrazhit ishte vërtetuar si vendim gjyqësor i formës së prerë me qëllim tē vetëm për tē penguar dhe shmangur përbarimin e ligjshëm të Vendimit të Arbitrazhit; dhe iv) aksionarët e Compact Group Sh.P.K. kérkuant që tē pengojnë ekzekutimin e Vendimi të Arbitrazhit duke transferuar tē gjitha pasuritë e luajtshme dhe tē paluajtshme të Compact Group Sh.P.K. në një Shoqëri tjetër, respektivisht Adea Group Sh.P.K..
35. Bazuar në këto pretendime, parashtruesi i kérkesës, përmes padisë së tij, kérkoi nga Gjykata Themelore si në vijim:
 - i) tē anulojë Vendimin për shpërbërje vullnetare si tē paligjshëm dhe tē pavlefshëm;
 - ii) tē anulojë tē gjitha vendimet dhe njoftimet e Compact Group Sh.P.K. tē marra pas Vendimit për shpërbërje vullnetare;

iii) ta detyrojë, në baza solidare, Compact Group Sh.P.K. dhe aksionarët e tij si dhe Adea Group Sh.P.K. të paguajnë borxhin dhe dëmin material në shumën prej 1,364,527.00 euro si dhe shpenzimet procedurale.

36. Së bashku me kërkesën e tij për anulimin e Vendimit për shpërbërje vullnetare, parashtruesi i kërkesës gjithashtu kerkoi nga gjykatat që t'i ofrojnë atij masë të sigurisë (shih më poshtë në pikën D).
37. Deri më sot, gjykatat e rregullta nuk kanë vendosur për padinë e parashtruesit për anulimin e Vendimit për shpërbërje vullnetare. Të gjitha procedurat në gjykatat e rregullta kanë të bëjnë me masën e sigurisë.

D. Procedura në gjykatat e rregullta lidhur me kërkesën e parashtruesit për masë të sigurisë të parashtruar kundër Compact Group Sh.P.K., aksionarëve të Compact Group Sh.P.K., dhe Adea Group Sh.P.K.

38. Siç u tha më lart, së bashku me padinë e tij për anulimin e Vendimit për shpërbërje vullnetare, parashtruesi gjithashtu parashtroi kërkesë për masë të sigurisë kundër Compact Group Sh.P.K., kundër aksionarëve të Compact Group Sh.P.K. dhe kundër të sapo themeluarës Adea Group Sh.P.K..
39. Përmes kërkesës për masë të sigurisë, parashtruesi kerkoi nga Gjykata Themelore:
 - i) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të Compact Group Sh.P.K.;
 - ii) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të aksionarëve të Compact Group Sh.P.K.;
 - iii) ndalimin e tjetërsimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pasurive të paluajtshme dhe të luajtshme të Compact Group Sh.P.K. dhe aksionarëve të saj;
 - iv) ndalimin e çdo ndryshimi statusor të bërë nga aksionarët e Compact Group Sh.P.K.; dhe
 - v) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të të sapo themeluarës Adea Group Sh.P.K.; ndalimin e tjetërsimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pasurive të paluajtshme dhe të luajtshme të Adea Sh.P.K.; dhe ndalimin e çdo ndryshimi statusor të bërë nga Adea Group Sh.P.K.
40. Sa i përket kërkesës së parashtruesit për masë të sigurisë, gjykatat e rregullta morën gjithsej tetë vendime. U morën katër grupe të vendimeve në nivel të shkallës së parë dhe të apelit, përkatesisht katër vendime të Gjykatës Themelore dhe katër vendime të Gjykatës së Apelit. Në Gjykatën Kushtetuese po kontestohet grupei i katërt i vendimeve. Parashtruesi i kërkesës pretendon se grupei i katërt i vendimeve i ka cenuar të drejtën për gjykim të drejtë sepse ato vendime anuluan vendimet e mëherershme për të cilat parashtruesi i kërkesës konsideroi se ishin përfundimtare dhe detyruese, dhe si të tilla, *res judicata*. Hollësitë e secilit grup të vendimeve do të pasojnë më poshtë.

Grupi i parë i vendimeve për masën e sigurisë

41. Më 30 qershor 2016, Gjykata Themelore nxori Aktvendimin e saj të Parë për masën e sigurisë [I.C. nr. 273/2016], përmes së cilit ajo e aprovoi pjesërisht kërkesën e parashtruesit për masë të sigurisë dhe shpalli të pavlefshme tërë procedurat lidhur me shpërbërjen vullnetare të Compact Group Sh.P.K..
42. Më konkretisht, Gjykata Themelore e aprovoi kërkesën e parashtruesit për:
 - i) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të Compact Group Sh.P.K.;
 - ii) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare e aksionarëve të Compact Group Sh.P.K.;
 - iii) ndalimin e tjetërsimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pronës së paluajtshme dhe të luajtshme të Compact Group Sh.P.K. dhe të aksionarëve të saj;
 - iv) ndalimin e çdo ndryshimi statusor të bërë nga aksionarët e Compact Group Sh.P.K. Për shkak të miratimit të pjesshëm të kërkesës së parashtruesit, Gjykata Themelore i refuzoi të gjitha kërkesat e parashtruesit që lidheshin me Adea Group Sh.P.K..
43. Kundër Aktvendimit të Parë për masën e sigurisë të Gjykatës Themelore, si parashtruesi i kërkesës, ashtu dhe Compact Group Sh.P.K. parashtruan ankesa në Gjykatën e Apelit. Compact Group Sh.P.K. kerkoi kthimin e çështjes për rigjykim në gjykatën e shkallës së parë për shkak të shkeljeve esenciale të ligjit të procedurës kontestimore. Parashtruesi kerkoi që, përvèç miratimit nga ana e Gjykatës Themelore të katër nga pesë kërkesat e tij, që kërkesa e tij e pestë e cila lidhej me Adea Group Sh.P.K të rishqyrtohet dhe të aprovohet nga Gjykata e Apelit.
44. Më 16 gusht 2016, Gjykata e Apelit nxori Aktvendimin e saj Ae. nr. 167/2016 (në tekstin e mëtejmë, Aktvendimi i Parë i Gjykatës së Apelit për masë të sigurisë), duke shfuqizuar në tërësi Aktvendimin e Parë për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore dhe duke e kthyer çështjen për rigjykim.
45. Kësisoj, Gjykata e Apelit e refuzoi tërësisht ankesën e parashtruesit, ndërsa e aprovoi ankesën e Compact Group Sh.P.K. si të bazuar. Me vendimin e saj, Gjykata e Apelit e ktheu çështjen për rigjykim në Gjykatën Themelore për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore.
46. Gjykata e Apelit konsideroi se Gjykata Themelore nuk arriti të: i) qartësojë çështjen e juridiksionit lëndor lidhur me anulimin e Vendimit për shpërbërje vullnetare të Compact Group Sh.P.K.; ii) sqarojë legjitimitetin e aksionarëve të Compact Group Sh.P.K., si palë në procedurë; iii) të vlerësojë pranueshmërinë e padisë së parashtruesit. Sipas Gjykatës së Apelit, Gjykata Themelore mund të vendosë për kërkesën e parashtruesit për masë të sigurisë vetëm pasi të jetë përgjigjur dhe të ketë sqaruar pikat e kërkua nga Gjykata e Apelit.
47. Rrjedhimisht, Gjykata e Apelit e urdhëroi Gjykatën Themelore të ndërmarrë veprimet e mëposhtme në rigjykim:
 - a) të vlerësojë kompetencën lëndore të gjykatës;

- b) të vlerësojë pranueshmërinë e padisë së parashtruesit; dhe
- c) të vlerësojë legjitimitetin e aksionarëve të Compact Group Sh.P.K., si palë në procedurë.

Grupi i dytë i vendimeve për masë të sigurisë

48. Më 29 shtator 2016, Gjykata Themelore nxori Aktvendimin e Dytë për masë të sigurisë [I.C. nr. 273/2016], pas kërkesës së Gjykatës së Apelit për rigjykim. Kërkesa e parashtruesit për masë të sigurisë përsëri u aprovua pjesërisht.
49. Në mënyrë identike me Aktvendimin e saj të Parë për masë të sigurisë, Gjykata Themelore miratoi kërkesën e parashtruesit për:
 - i) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të Compact Group Sh.P.K.;
 - ii) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të aksionarëve të Compact Group Sh.P.K.;
 - iii) ndalimin e tjetërsimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pronës së paluajtshme dhe të luajtshme të Compact Group Sh.P.K. dhe të aksionarëve të saj;
 - iv) ndalimin e çdo ndryshimi statusor të bërë nga aksionarët e Compact Group Sh.P.K.
50. Gjykata Themelore, me Aktvendimin e saj të Dytë për masën e sigurisë, edhe një herë, i refuzoi kërkesat e parashtruesit në lidhje me Adea Group Sh.P.K..
51. Gjykata Themelore vlerësoi të trija çështjet për të cilat rasti ishte kthyer në rigjykim nga Gjykata e Apelit, përmes Aktvendimit të saj të Parë për masën e sigurisë.
52. Së pari, lidhur me pikën (a) kompetenca lëndore e gjykatës, Gjykata Themelore shqyrtoi argumentet e parashtruara nga parashtruesi i kërkesës dhe nga Compact Group Sh.P.K. në seancën e 16 shtatorit 2016 dhe vendosi që “kompetenca për të vendosur lidhur me padinë e parashtruesit të kërkesës i takon pikërisht [Gjykatës Themelore] Departamentit për Çështje Ekonomike”.
53. Së dyti, lidhur me pikën (b) pranueshmëria e padisë së parashtruesit të kërkesës, Gjykata Themelore vlerësoi pranueshmërinë dhe konkludoi se parashtruesi i kërkesës e kishte bërë padinë e tij të besueshme dhe ishin plotësuar kushtet ligjore të parapara me nenin 297.1 të Ligjit për Procedurën Kontestimore për vendosjen e masës së sigurisë. Më konkretisht, Gjykata Themelore arsyetoi si në vijim:

“[Parashtruesi i kërkesës] e ka bërë të besueshme rrrethanën se "Compact Group", ka ngelur në borxh tek [Parashtruesi i kërkesës] në shumën prej 1,364,527.00 €, të përcaktuar me vendim të arbitrazhit të huaj, i cili ka kaluar procedurën gjyqësore të njohjes dhe të shpalljes i ekzekutueshëm, dhe ka fituar titullin e dokumentit ekzekutiv në procedurë përmbarimore. Pastaj, parashtruesi i kërkesës e ka bërë të besueshme rrrethanën se kundërshtari i sigurimit, "Compact Group", i është shmantgur vazhdimisht ekzekutimit vullnetar të vendimit të arbitrazhit, madje ka bërë

transaksione me qëllim që të mos arrihet ekzekutimi [i Vendimit të Arbitrazhit] në procedurë përmbarimore [...].”

54. Së treti, lidhur me pikën (c) legjimitetit i aksionarëve të Compact Group Sh.P.K., si palë në procedurë, Gjykata Themelore arsyetoit si në vijim:

“Pra, ekziston rreziku se pa caktimin e masave të tilla, mund të vështirësohet apo të pamundësohet dukshëm realizimi i kërkesës së [Parashtruesit të kërkesës]. Kjo nga fakti se provat e lëndës dëshmojnë se të gjitha veprimet e gjertanishme të kundërshtarit të sigurimit, "Compact Group" dhe aksionarëve të tij kanë qenë të atilla që të krijohet gjendje e insolvencës tek kundërshtaret e sigurimit dhe të shmanget ekzekutimi i vendimit të arbitrazhit. Andaj, nëse nuk ndërmerren në këtë fazë të procedurës masa kufizuese ndaj kundërshtarëve të sigurimit, do të shtohet edhe me tutje rreziku i realizimit të kërkesës së propozuesit të sigurimit, natyrisht, nëse rezulton se është e bazuar. [...] [Parashtruesi i kërkesës] ka bërë të besueshme edhe rrethanën se nëse nuk caktohen masat e sigurimit, "Compact Group" dhe aksionarët e saj mund të vazhdojnë me veprime dhe transaksione të ngjashme me qëllim të shmangies së detyrimeve ndaj [Parashtruesit të kërkesës], madje edhe të krijojnë situatën përfundimtare ku nuk do të ketë fare mundësi të ekzekutimit të borxhit. Andaj, gjykata ka ardhur në përfundimin se ne këtë situatë është e domosdoshme që të caktohen masat e sigurimit, ashtu siç janë specifikuar në dispozitiv të këtij aktvendimi”.

55. Kundër Aktvendimit të Dytë për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore, Compact Group Sh.P.K. parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit duke propozuar që Gjykata e Apelit të refuzojë kërkesën e parashtruesit për masë të sigurisë si të palejueshme ose si të pabazuar. Parashtruesi i kërkesës dorëzoi përgjigje në ankesën e Compact Group Sh.P.K. duke kërkuar vërtetimin e Aktvendimit të Dytë për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore.
56. Më 16 dhjetor 2016, Gjykata e Apelit nxori Aktvendimin e saj Ae. nr. 241/2016 (në tekstin e mëtejshmë: Aktvendimi i Dytë i Gjykatës së Apelit për masë të sigurisë).
57. Gjykata e Apelit pjesërisht aprovoi ankesën e Compact Group Sh.P.K.. Gjykata e Apelit e ktheu çështjen në rigjykim në Gjykatën Themelore vetëm lidhur me një pikë, më konkretisht me pikën (ii) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të aksionarëve të Compact Group Sh.P.K., pasi që Gjykata e Apelit konsideroi se Gjykata Themelore nuk kishte arsyetuar mjaftueshëm se përse aksionarët e një shoqërie me përgjegjësi të kufizuar duhej mbajtur personalisht përgjegjës në këtë rast.
58. Gjykata e Apelit e refuzoi ankesën e Compact Group Sh.P.K. lidhur me pikat e tjera që ishin miratuar nga Gjykata Themelore dhe vërtetoi pikat si në vijim:
- i) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të Compact Group Sh.P.K.;
 - iii) ndalimin e tjeterësimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pronës së paluajtshme dhe të luajtshme të Compact Group Sh.P.K. dhe të aksionarëve të saj;

iv) ndalimin e çdo ndryshimi statusor të bërë nga aksionarët e Compact Group Sh.P.K..

59. Gjykata e Apelit e arsyetoi vendimin e saj si në vijim:

"Gjykata e Apelit e pranon vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm, për arsyen se Aktvendimi i atakuar [I.C. nr. 273/2016 të 29 shtatorit 2016 gjegj. Aktvendimi i Dytë për masën të sigurisë i Gjykatës Themelore] nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore [...] e po ashtu drejtë është zbatuar edhe e drejta materiale, e të cilat shkaqet ankimore i vështron gjykata e shkallës së dytë sipas detyrës zyrtare e në bazë të nenit 194 të LPK [Ligji për Procedurën Kontestimore], përvèç në pikën I parag.2.

Gjykata e Apelit mori këtë vlerësim ligjor sepse neni 297.1 pika a) dhe b) të LPK-së përcakton se: Masa e sigurimit mund të caktohet: a) në qoftë se propozuesi i sigurimit e bënë të besueshme ekzistimin e kërkesës apo të së drejtës subjektive të tij, dhe b) në qoftë se ekziston rreziku se pa caktimin e masës së këtillë pala kundërshtare do të mund ta pamundëson apo vështirëson duke shëm realizimin e kërkesës, sidomos me tjetësimin e pasurisë së vet, me fshehjen e saj, me ngarkimin apo me ndonjë mënyrë tjetër, me të cilën do ta ndryshonte gjendjen ekzistuese të gjérave, ose në ndonjë mënyrë tjetër do të ndikonte negativisht në të drejtat e propozuesit të sigurimit.

Bazuar në dispozitat e sipërcituara për caktimin e masës së sigurimit duhet të plotësohen kushtet ligjore sipas të cilave propozuesi duhet ta bëjë të besueshme ekzistimin e kërkesës respektivisht të dëshmojë se pa caktimin e masës së këtillë pala kundërshtare do të mund ta pamundëson apo vështirëson duke shëm realizimin e kërkesës, sidomos me tjetësimin e pasurisë dhe me këtë do të pamundësohet realizimi i kërkesës së tij. Në rastin konkret, propozuesi i sigurimit e ka bërë të besueshëm kërkesën e tij për faktin se "Compact Group" sh.p.k., ka mbetur borxh tek propozuesi i sigurimit në shumë prej 1,364,527.00 E, të përcaktuara me vendim të arbitrazhit të huaj, i cili ka kaluar procedurën gjyqësore të njohjes dhe të shpalljes i ekzekutueshëm dhe ka fituar titullin e dokumentit ekzekutiv në procedurë përmbarimore. Po ashtu paditësi-propozuesi e ka bërë të besueshëm ekzistimin e kërkesës si dhe rrezikun se pa caktimin e masës së sigurimit do të vështirësohet apo pamundësohet realizimi i kërkesës së tij, sepse "Compact Group" i është shmangur vazhdimi i ekzekutimit vullnetar të vendimit të arbitrazhit, madje ka herë transaksione me qëllim që të mos arrihet ekzekutimi as në procedurë përmbarimore, mund të vazhdojnë me veprime dhe transaksione të ngashme në qëllim që shmangies së detyrimeve ndaj propozuesit të sigurimit, madje edhe të krijojnë situatën përfundimtare ku nuk do të ketë fare mundësi të ekzekutimit të borxhit.

Prandaj gjykata e apelit konsideron se janë plotësuar kushtet e përcaktuara me nenin 297. 1 nën pikën a) dhe b) të LPK-së, që të caktohet masa e sigurimit e, sepse në rastin konkret propozuesi e ka bërë të besueshëm ekzistimin e kërkesës apo të së drejtës subjektive të tij dhe ekziston rreziku se pa caktimin e masës së tillë [parashtruesit të kërkesës] do t'i shkaktohet dëm i konsiderueshëm i cili vështirë do të mund të riparohej".

Grupi i tretë i vendimeve për masë të sigurisë

60. Më 24 shkurt 2017, Gjykata Themelore nxori Aktvendimin e Tretë për masë të sigurisë [I.C. nr. 273/2016], pas kërkesës së Gjykatës së Apelit për rigjykim të një pike specifike. Gjykata Themelore sqaroi se vendimi i saj i mëparshëm është anuluar vetëm në lidhje me (ii) ngrirjen/bllokimin e llogarive bankare të aksionarëve të Compact Group të Sh.P.K..
61. Gjykata Themelore konfirmoi se masat tjera lidhur me masën e sigurisë të aprovuara nga Gjykata Themelore në Aktvendimin e saj të dytë për Masë të sigurisë [I.C. Nr. 273/2016] janë vërtetuar nga Gjykata e Apelit dhe se pjesa tjetër e vendimit mbeti e pashqyrtuar.
62. Gjykata Themelore deklaroi se si rrjedhojë, objekti i çështjes së kësaj procedure të rigjykit mit ishte vetëm kërkesa e parashtruesit (ii) për bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të aksionarëve të Compact Group Sh.P.K. Më tutje, ajo përcaktoi që ekzistojnë të gjitha kushtet ligjore për të vendosur këtë masë shtesë të sigurisë dhe se si rezultat kërkesa e parashtruesit duhet të miratohet.
63. Me fjalë të tjera, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit të saj të Tretë për masë të sigurisë, përveç vërtetimit të gjetjeve të Aktvendimit të Dytë për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore dhe ato të Aktvendimit të Dytë për masë të sigurisë të Gjykatës së Apelit, gjithashtu miratoi kërkesën e parashtruesit për (ii) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të aksionarëve të Compact Group të Sh.P.K..
64. Kundër Aktvendimit të Tretë për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore, Compact Group Sh.P.K. parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit, duke propozuar që Gjykata e Apelit ta refuzojë kërkesën e parashtruesit për masë të sigurisë.
65. Më saktësisht, Compact Group Sh.P.K. paraqiti dy baza të ankesës, konkretisht që:
 - (1) Gjykata Themelore nuk kishte konstatuar drejt nëse aksionarët e Compact Group Sh.P.K. mund të mbahen personalisht përgjegjës në bazë të ligjit;
 - (2) padia e parashtruesit të kërkesës në procedurë kontestimore nuk ishte e pranueshme sepse, para ngritisë së padisë në procedurë kontestimore, parashtruesi i kërkesës është dashur të kontestonte ligjshmërinë e Vendimit për shpërbërje vullnetare pranë Agjencisë së Regjistrimit të Bizneseve të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: ARBK), gjë për të cilën parashtruesi i kërkesës e kishte humbur afatin.
66. Parashtruesi i kërkesës dorëzoi përgjigje në ankesën e Compact Group Sh.P.K. duke kërkuar vërtetimin e Aktvendimit të Tretë për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore.

67. Më 30 mars 2017, Gjykata e Apelit [Aktvendimi Ae. nr. 91/2017] aprovoi ankesën e Compact Group Sh.P.K. (në tekstin e mëtejmë: Aktvendimi i Tretë i Gjykatës së Apelit për masë të sigurisë) dhe e ktheu tërë çështjen për rigjykim në Gjykatën Themelore. Sipas fjalëve të Gjykatës së Apelit “*rasti i kthehet gjykatës së shkallës së parë për shqyrtim dhe rivendosje*”.
68. Gjykata e Apelit urdhëroi që gjykimi në Gjykatën Themelore të kryhet nga një gjyqtar tjeter duke pasur parasysh se “*pavarësisht udhëzimeve të dhëna në Gjykatën Themelore*”, kjo e fundit ka vazhduar përsëri me të njëtin qëndrim duke vendosur masë të sigurisë ndaj aksionarëve të Compact Group Sh.P.K.. Gjykata e Apelit konsideroi se Aktvendimi i Tretë për masë të sigurisë i Gjykatës Themelore përbante shkelje të konsiderueshme të dispozitave të procedurës kontestimore dhe si rrjedhojë e detyroi Gjykatën Themelore të eliminojë mangësitë, respektivisht: të vlerësojë faktet; të vlerësojë kompetencën e saj për të vendosur për çështjen dhe legjimititetin e të gjitha palëve të përfshira; të vlerësojë pranueshmërinë e kërkesës; dhe të vendosë në mënyrë të drejtë dhe në pajtim me ligjin.

Grupi i katërt i vendimeve për masë të sigurisë [Vendimet e kontestuara]

69. Më 11 maj 2017, Gjykata Themelore mbajti seancë dëgjimore publike, në të cilën ishin të përfaqësuar parashtruesi i kërkesës dhe Compact Group Sh.P.K..
70. Parashtruesi i kërkesës parashtroi që Gjykata e Apelit kishte shkelur nenin 2 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, që parashevë se gjykata duhet të vendos brenda kufijve të kërkesave të palëve në procedurë. Gjykata e Apelit po ashtu kishte tejkaluar fushëveprimin e kompetencës së saj, sepse kishte gjetur shkelje të ligjit për çështje për të cilat tashmë kishte vendosur si instancë e fundit. Më konkretisht, parashtruesi i kërkesës theksoi se Gjykata e Apelit në Aktvendimin e saj të Dytë për masë të sigurisë e kishte vërtetuar pranueshmërinë e padisë së parashtruesit të kërkesës dhe kishte vërtetuar çështjen e kompetencës lëndore. Përveç kësaj, parashtruesi i kërkesës ritheksoi se Gjykata e Apelit kishte vërtetuar masën e sigurisë lidhur me tri pika, të cilat rrjedhimisht morën formë të prerë dhe detyruese dhe nuk i nënshtronen më ankesës.
71. Sipas parashtruesit të kërkesës, ishin vërtetuar këto pika:
- i) bllokimi/ngrirja e llogarive bankare të Compact Group Sh.P.K.;
 - iii) ndalimi i tjetërsimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pronës së paluajtshme dhe të luajtshme të Compact Group Sh.P.K. dhe të aksionarëve të saj;
 - iv) ndalimi i çdo ndryshimi statusor të bërë nga aksionarët e Compact Group Sh.P.K..
72. Compact Group Sh.P.K. parashtroi se Gjykata e Apelit ka trajtuar ankesën e saj “*brenda pretendimeve të përbajtura në ankesë dhe se kjo çështje [siç është ngritur nga parashtruesi i kërkesës] nuk është objekt i kësaj seance publike.*” Më konkretisht, Compact Group Sh.P.K. parashtroi se gjykata e shkallës së parë nuk i kishte respektuar udhëzimet e gjykatës së shkallës së dytë sipas së cilave aksionarët e një shoqërie me përgjegjësi të kufizuar nuk mund të

mbahen personalisht përgjegjës për shpërbërjen e një shoqërie. Në rast se konsideronte se shpërbërja nuk ishte bërë në pajtueshmëri me ligjin, parashtruesi i kérkesës është dashur t'ia drejtojë kérkesat e saj ARBK-së në pajtim me nenin 17 të Ligjit për Shoqëritë Tregtare. Nëse parashtruesi i kérkesës nuk do të ishte i kënaqur me vendimet e ARBK-së, atëherë do të mund të ndiqte procedurat gjyqësore.

73. Parashtruesi i kérkesës u përgjigj duke theksuar se nenii 17 i Ligjit për Shoqëritë Tregtare nuk parashihte ndonjë mjet kundër Vendimit për shpërbërje vullnetare, por vetëm lejonte ankesë kundër "regjistrimit" të Vendimit për shpërbërje vullnetare, por jo edhe ankesë kundër Vendimit si të tillë.
74. Më 14 qershor 2017, pas përfundimit të seancës dëgjimore publike, Gjykata Themelore nxori Aktvendimin e saj të Katërt për masë të sigurisë [IV. EK. C. nr. 273/2016]. Përmes këtij Aktvendimi, Gjykata Themelore e hodhi poshtë si të parakohshme kérkesën e parashtruesit për masë të sigurisë me arsyetimin se parashtruesi i kérkesës është dashur që së pari të ushtrojë mjetet administrative pranë ARBK-së duke kontestuar veprimet e kësaj Agjencie.

75. Gjykata Themelore dha këtë arsyetim:

"[...] Gjykata duke vepruar sipas udhëzimeve të Gjykatës së Apelit, mori Aktvendim si në dispozitiv [...], dhe atë nga shkaku se:

- [...] [Parashtruesi i kérkesës] i masës së sigurisë nuk i ka shfrytëzuar të gjitha mjetet juridike administrative, nga momenti kur ka marr vesh mbi shpërbërjen e Personit Juridik "Compact Group" Sh.P.K., gjegjësisht nuk ka vepruar komfor nenit 17 të Ligjit për Shoqëritë Tregtare, me nr. 02/L123 [...]. Bazuar në dispozitat e nenit 17 të LSHT, [Parashtruesi i kérkesës] ka qen dashur që së pari ti shfrytëzoj mjetet juridike-administrative, ta atakoj vendimin mbi shpërbërjen e personit juridik në organet administrative, për anulimin e vendimit mbi shpërbërjen e personit juridik [...] që në momentin kur kanë vërejtur se shpërbërja e tij është bërë në mënyrë të kundërligjshme, apo siç thyhet duke i fshehur obligimet që ka pasur ndaj kreditoreve [Compact Group sh.p.k] [...]. Propozuesi [Parashtruesi i kérkesës], pasi ti ketë shtetur të gjitha rrugët administrative të ankesës para organeve administrative, tek në fund ka qenë dashur t'i drejtohet Gjykatës, për ta vlerësuar kundërligjshmërinë e Vendimit mbi shpërbërjen vullnetare të personit juridik të lëshuar nga ARBK-ja. Sikur të ishte respektuar një procedure e tillë, Gjykata ka mundur ta merr një vendim që ta zhvleftësoj, ose vërtetoj në tërsi, apo pjesërisht, vendimin e Zyrës se Regjistrimit, po meqë paditësi [Parashtruesi i kérkesës] nuk ka vepruar ashtu siç e autorizon nenii 17 i LSHT-së, Gjykata konsideron se tash për tash, nuk janë pjekur kushtet që të vendos komfor nenit 17.5 të LSHT-së, andaj edhe në bazë të këtij nenii padia na del se është e parakohshme. [...]

Duke i analizuar te gjitha këto qe u cekën më lartë Gjykata konstaton se:

- Propozuesi i sigurimit [Parashtruesi i kérkesës] nuk e ka përbushur kushtin themelor për caktimin e masës së sigurimit, e që është besueshmëria e kérkesëpadisë. [...] Gjykata gjithashtu konsideron se nuk ekzistojnë kushtet ligjore për Caktimin e masës së sigurimit, bllokim i

llogarive bankare, aksionarëve vendosja e një mase të tille do të ishte në kundërshtim të plotë me dispozitën e nenit 80 të Ligjit për Shoqëritë Tregtare. [...].

76. Kundër Aktvendimit të Katërt për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore, parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit [Ankesa e katërt dhe anesa e fundit] duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimin jo të plotë dhe të gabueshëm të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale. Më konkretisht, parashtruesi pretendoi se Gjykata Themelore përmes Aktvendimit të saj të Katërt për masë të sigurisë “*anuloi në mënyrë të paprecendent një vendim gjyqësor të formës së prerë*” [Aktvendimi i Dytë për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore (I.C. nr. 273/2016, të 26 shtatorit 2016)] dhe vendosi përtej “*kërkesave të parashtruara nga palët ndërgjyqëse*”.
77. Më saktësisht, parashtruesi i kërkesës pretendoi se Gjykata Themelore i kishte kërkuar të ushtronë një mjet inekzistent, pasi që vetë ARBK nuk merr vendime, por thjesht regjistrin vendimet e marra nga shoqëritë. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës pretendoi se, me Aktvendimin e saj të Katërt për masën e sigurisë, Gjykata Themelore e paragjykoi rezultatin përfundimtar të padisë kryesore të parashtruesit duke vendosur se ai “*nuk e ka përbushur kushtin themelor për caktimin e masës së sigurimit, e që është besueshmëria e kërkesë padisë.*”
78. Compact Group SH.P.K. parashtroi përgjigje ndaj ankesës së parashtruesit në lidhje me Aktvendimin e Katërt për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore duke kërkuar nga Gjykata e Apelit të refuzojë ankesën e parashtruesit si të pabazuar dhe të konfirmojë Aktvendimin e Katërt për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore.
79. Më 11 gusht 2017, Gjykata e Apelit [Aktvendimi Ae. nr. 185/2017] e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar (në tekstin e mëtejmë: Aktvendimi i Katërt i Gjykatës së Apelit për masë të sigurisë) dhe vërtetoi Aktvendimin e Katërt për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore.
80. Gjykata e Apelit arsyetoi se parashtruesi i kërkesës po kërkonte të paragjykojë rezultati përfundimtar i padisë së tij kryesore përmes masës së sigurisë. Gjykata e Apelit konsideroi se parashtruesi i kërkesës kishte dështuar të dëshmonte kërkesën e tij për masë së sigurisë sepse nuk kishte prova se Compact Group Sh.P.K. ose aksionarët e saj do të “*ta pamundësonin apo vështirësonin dukshëm realizimin e kërkesës së tij, respektivisht se të njëjtë janë duke ndërmarrë veprime me të cilat do ta ndryshonte gjendjen ekzistuese e gjérave, ose në ndonjë mënyrë tjetër do të ndikonte negativisht në të drejtat*”.
81. Më tutje, Gjykata e Apelit arsyetoi se “*në këtë fazë të procedurës nuk ka asnje epilog përfundimtar lidhur me realizimin e kërkesës ndaj debitorit "Compact Group" sh.p.k. andaj caktimi i çdo mase të sigurimit ndaj aksionarëve do të paragjykojë çështjen kryesore dhe do të ishte në kundërshtim me nenin 80 të Ligjit për Shoqëritë Tregtare*”.

82. Në fund, Gjykata e Apelit konsideroi pretendimet tjera ankimore të parashtruesit të kërkesës, “*por gjeti se të njëjtat ndërlidhen me çështjen kryesore e jo me besueshmérinë e kërkesës për masë sigurimi, e cila është objekt shqyrtimi në këtë fazë të procedurës. Edhe pse [parashtruesi i kërkesës] gjatë procedurës në shkallë të parë dhe në tërë referatin e ankesës, përtej kompetencave të tij, merret me vlerësimin e vendimeve të mëparshme të Gjykatës Themelore dhe Gjykatës së Apelit, në disa raste duke përdorur shprehje që tejkalojnë gjuhën profesionale dhe atakojnë autoritetin e gjykatës, megjithatë pretendimet ankimore i referohen çështjes kryesore e jo kushteve ligjore për caktimin e masës së sigurimit. [...].*”

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

83. Parashtruesi i kërkesës kërkon vlerësimin e kushtetutshmërisë së dy vendimeve, konkretisht Aktvendimit të Katërt për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore [IV. EK. C. nr. 273/2016, i 14 qershorit 2017] dhe Aktvendimit të Katërt për masën e sigurisë të Gjykatës së Apelit [Ae. nr. 185/2017, i 11 gushtit 2017].
84. Parashtruesi gjithashtu kërkon që Aktvendimi i Dytë për masë të sigurisë i Gjykatës Themelore [I.C. nr. 273/2016, i 29 shtatorit 2016] dhe Aktvendimi i Dytë për masë të sigurisë i Gjykatës së Apelit [Ae. nr. 241/2016, i 16 dhjetorit 2016] të vërtetohen si vendime të formës së prerë dhe detyruese dhe si të tilla, *res judicata*.
85. Në lidhje me këtë, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata e Apelit ka shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së, si dhe nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës në lidhje me nenin 13 (E drejta për proces efektiv) të KEDNJ-së.
86. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu pretendon se Gjykata e Apelit “*shfuqizoi në mënyrë të paprecedent Vendimin I.C. Nr. 273/2016 të Gjykatës Themelore në Prishtinë, Departamenti për Çështjet Ekonomike, të datës 29 shtator 2016 [Aktvendimin e Dytë për masë të sigurisë të Gjykatës Themelore], e cila, inter alia, në lidhje me të drejtën e parashtruesit të kërkesës për të paraqitur kërkesë para Gjykatës Themelore [...] është konfirmuar me Vendimin Ae. nr. 241/2016 të Gjykatës së Apelit, Departamenti për Çështje Ekonomike, i datës 16 dhjetor 2016 dhe si i tillë paraqet vendimin përfundimtar të gjykatës.*”
87. Sa i përket pranueshmërisë së kërkesës, parashtruesi thekson se kërkesa e tij përbush të gjitha kriteret e pranueshmërisë dhe se Gjykata duhet ta pranojë këtë rast për shqyrtim të meritave në bazë të kritereve të përcaktuara me Aktgjykimin e Gjykatës Evropiane për të Drejta të Njeriut [në tekstin e mëtejmë: GJEDNJ] në rastin *Micallef kundër Maltës* (kërkesa nr. 17056/06). Parashtruesi i kërkesës argumenton se vendimet e kontestuara prekin të drejtat e tij civile dhe, duke pasur parasysh se kjo është kështu, në këtë rast zbatojen garancitë e nenit 6 të KEDNJ-së dhe nenit 31 të Kushtetutës.
88. Më konkretisht në lidhje me meritat e kërkesës, parashtruesi pretendon shkelje të të drejtave:

- i) për siguri juridike dhe respektim të një vendim gjyqësor të formës së prerë;
- ii) për t'u dëgjuar dhe për një vendim gjyqësor të arsyetuar;
- iii) për qasje në gjykatë;
- iv) për një gjykatë të paanshme; dhe
- v) për një mjet juridik.

i) E drejta për siguri juridike dhe respektim të vendimit gjyqësor të formës së prerë

89. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata e Apelit ka përmbysur një vendim gjyqësor të formës së prerë me vetëiniciativë.
90. Në këtë drejtim, parashtruesi argumenton se Aktvendimi i Dytë për masë të sigurisë së Gjykatës Themelore u vërtetua me Aktvendimin e Dytë për masë të sigurisë së Gjykatës së Apelit.
91. Me Aktvendimin e Dytë për masë të sigurisë, Gjykata e Apelit e njoihu juridikcionin ekskluziv dhe kompetencën lëndore të Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti për Çështje Ekonomike për shqyrtimin e padisë dhe vendosjen lidhur me të njëjtën.
92. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktvendimi i Dytë për masë të sigurisë i Gjykatës së Apelit vërtetoi këto veprime:
 - i) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të Compact Group Sh.P.K.
 - iii) ndalimin e tjetërsimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pronës së paluajtshme dhe të luajtshme të Compact Group Sh.P.K. dhe të aksionarëve të saj;
 - iv) ndalimi i çdo ndryshimi statusor të bërë nga aksionarët e Compact Group Sh.P.K..
93. Parashtruesi pretendon se çështjet e lartpërmendura u vendosën me Aktvendimin e Dytë për masën e sigurisë, i cili, pas konfirmimit të këtyre pikave specifike me Aktvendimin e Dytë të Gjykatës së Apelit për masë të sigurisë, mori “titullin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë.”
94. Lidhur me këtë, parashtruesi i kërkesës deklaron se “*hedhja poshtë e një vendimi të formës së prerë të gjykatës në këtë rast ka ndodhur pavarësisht faktit se të paditurit [Compact Group Sh.P.K.] në ankesën e tyre kundër Vendimit të Tretë për masë të sigurisë nuk ngritën fare shqyrtimin e çështjeve të sipërpërmendura të cilat u vendosën me Vendimin e Dytë për masë të sigurisë dhe të vërtetuara me Vendimin e Dytë të Gjykatës së Apelit për masë të sigurisë*”.
95. Në lidhje me të drejtën për siguri juridike dhe respektimin për vendime të formës së prerë të gjykatës, parashtruesi u referohet rasteve të mëposhtme të GJEDNJ-së: rasti i Brumărescu kundër Rumanisë (kërkesa nr. 28342/95) duke argumentuar se “*vendimi përfundimtar i gjykatës nuk mund të rihapet dhe/ ose të rishqyrtohet përsëri;*” rastet e Okyay dhe të tjerët kundër Turqisë

(kérkesa nr. 36220/97), Agrokompleks kundër Ukrainës (kérkesa nr. 23465/03) dhe Tregubenko kundër Ukrainës (kérkesa nr. 61333/00) duke argumentuar se “parimi i sigurisë juridike përfaqëson një nga aspektet më të rëndësishme të sundimit të ligjit” dhe se “ndalimi për të rihapur vendimin përfundimtar të gjykatës shtrihet te gjykatat dhe/ose gjyqtarët”.

ii) E drejta për t'u dëgjuar dhe e drejta për një vendim të arsyetuar

96. Parashtruesi i kérkesës pretendon shkelje të së drejtës për t'u dëgjuar dhe për një vendim të arsyetuar bazuar në faktin se “*Vendimet e kontestuara nuk përmenden - e aq më pak adresojnë - pretendimin kryesor të parashtruesit të kérkesës se Vendimi i Dytë për masë të sigurisë, pasi u konfirmua me Vendimin e Dytë të Gjykatës së Apelit për masë të sigurisë, përfaqësonë një vendim gjyqësor të formës së prerë*” në lidhje me pikat që tashmë ishin vendosur.
97. Parashtruesi i kérkesës pretendon se kjo pikë esenciale e ankesës ishte e përcaktuar qartë në ankesën që parashtruesi kishte parashtruar dhe që ishte e pranishme në procesverbalin e procedurës së rregullt gjyqësore. Pavarësisht ankesës së tij konkrete për shkeljen e parimit *res judicata* duke hedhur poshtë një vendim përfundimtar, parashtruesi i kérkesës pretendon që Gjykata e Apelit tërësish e shpërfilli këtë argument dhe nuk e adresoi fare në asnjë pjesë të arsyetimit të saj.
98. Parashtruesi më tej pretendon se Gjykata e Apelit, përmes Aktvendimit të saj të Katërt për masë të sigurisë, në vend që të japë arsyet për ankesën e saj, “*e ka qortuar parashtruesin për ngritjen e këtij pretendimi, duke deklaruar se parashtruesi nuk ka “kompetencë” për të ngritur padi në lidhje me vendimet gjyqësore dhe duke deklaruar se pretendimet e tillë sulmojnë “autoritetin e gjykatës”*”.
99. Në këtë aspekt, parashtruesi pretendon se “*e drejta kushtetuese për një vendim që arsyetohet në mënyrë koherente përfaqëson garancinë kryesore procedurale që mbron individët kundër arbitraritetit të autoriteteve publike, duke përfshirë gjykatat*”. Për të mbështetur pretendimin se është shkelur e drejta e tij për t'u dëgjuar dhe e drejta e tij për një vendim të arsyetuar, parashtruesi i referohet praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, konkretisht rasteve *Garcia Ruiz kundër Spanjës* (kérkesa nr. 30544/96); *Pronina v. Ukrainës* (kérkesa nr. 63566/00); *Nechiporuk dhe Yonkalo v. Ukrainës* (kérkesa nr. 42310/04); *Mala v. Ukrainës* (kérkesa nr. 4436/07); *Hirvisaari kundër Finlandës* (kérkesa nr. 49684/99); *Hadjanastassiou kundër Greqisë* (kérkesa nr. 12945/87), si dhe praktikës gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, përkatesisht rasteve KI72/12 dhe KI132/10.
100. Bazuar në këtë praktikë gjyqësore, parashtruesi pretendon, *inter alia*, se “*parimi i drejtësisë i mishëruar në nenin 6 paragrafi 1 të KEDNJ-së gjithashtu preket në qoftë se gjykatat vendase injorojnë një pikë specifike dhe të rëndësishme të bërë nga një palë në rastin*”; që gjykatat janë thirrur të japid arsyet përfundimtar, që gjykatat janë propozuar nga një parashtrues; se një tjetër funksion i së drejtës për një vendim të arsyetuar është t'u tregojë palëve se janë dëgjuar; dhe se gjykatat

“duhet të japid arsyetë tilla që t'u mundësojnë palëve të përdorin në mënyrë efektive çdo të drejtë ekzistuese të ankesës”.

iii) E drejta e qasjes në gjykatë

101. Parashtruesi pretendon se, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, të vendosur në rastin *Le Compte, Van Leuven dhe De Meyere kundër Belgjikës* (kërkesat nr. 6878/75 dhe 7238/75), e drejta e qasjes në gjykatë nënkuption edhe të drejtën për të parashtruar padi në gjykatën kompetente, si dhe për marrjen e vendimit për meritat e kërkesës.
102. Lidhur me këtë, parashtruesi i kërkesës pretendon se përmes vendimeve të kontestuara, e drejta e tij për marrë një vendim gjyqësor për meritat e kërkesës ishte mohuar në mënyrë efektive duke deklaruar kërkesën e parashtruesit për masë të sigurisë si të parakohshme dhe duke i kërkuar parashtruesit të kërkesës *“të ndjekë procedura administrative të paidentifieruara”* pranë ARBK-së.
103. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës pretendon se udhëzimi i gjykatave të rregullta në vendimet e kontestuara se ai duhet të paraqesë kërkesë kundër vendimeve të ARBK-së është i pakuptueshëm duke pasur parasysh se një Agjenci e tillë nuk ka autoritet ligjor për të nxjerrë një vendim për shpërbërjen vullnetare të Compact Group Sh.P.K..
104. Në fund, sa i përket kësaj çështjeje, parashtruesi pretendon se *“mohimi i së drejtës për qasje në gjykatë me vendimet e kontestuara jo vetëm që nuk ka mbështetje ligjore, por - edhe më keq - është në kundërshtim të plotë me një vendim gjyqësor të formës së prerë me të cilin ishin refuzuar si të pabazuara kërkesat/pretendimet e palës kundërshtare [Compact Group Sh.P.K.] lidhur me mungesën e juridikzionit ekskluziv lëndor të Gjykatës Themelore në Prishtinë [...]”*

iv) E drejta në një gjykatë të paanshme

105. Në lidhje me të drejtën për një gjykatë të paanshme, parashtruesi ngre dy pretendime.
106. Së pari, parashtruesi pretendon se Gjykata Themelore nuk kishte garancitë e nevojshme procedurale për ruajtjen e paanësisë së saj për shkak të presionit të Gjykatës së Apelit për të vendosur çështjen, faktikisht, ashtu siç Gjykata e Apelit e konsideronte atë të përshtatshme dhe të drejtë. Parashtruesi i kërkesës konsideron se *“pikërisht për këtë arsy”* Gjykata Themelore *“iu nënshtrua presionit të lartpërmendur dhe nxori Aktvendimin e Katërt për masa të sigurisë, i cili ishte identik me Aktvendimin e Tretë të Gjykatës së Apelit për masa të sigurisë dhe i cili - nën iluzionin optik të dyshkallshmërisë - u vërtetua me Aktvendimin e Katërt të Gjykatës së Apelit për masa të sigurisë”*.
107. Për të mbështetur këtë argument, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata e Apelit, me Aktvendimin e saj të Tretë për masë të sigurisë, i dha udhëzime specifike për vendimmarrje Gjykatës Themelore që çoi në ushtrimin efektiv të funksionit të Gjykatës Themelore. Më tutje, në lidhje me këtë, parashtruesi

argumenton se “përderisa Gjykata e Apelit ka një epërsi hierarkike ndaj gjykatave më të ulëta dhe mbi këtë bazë mund edhe të ndryshojë vendimet e gjykatave më të ulëta - Gjykata e Apelit e Kosovës nuk ka të drejtë që nga gjykatat më të ulëta të kërkoj të vendosin në lidhje me vlerësimin e fakteve dhe/ose zbatimin e ligjit material sipas bindjeve të Gjykatës së Apelit të Kosovës”.

108. Pretendimi i dytë i parashtruesit ka të bëjë me gjuhën e pretenduar qortuese që Gjykata e Apelit kishte përdorur për të përshkruar pikën specifike të ankesës të parashtruesit, se Gjykata e Apelit kishte përmbysur një vendim gjyqësor të formës së prerë.
109. Parashtruesi i kérkesës pretendon se Aktvendimi i Katërt për masë të sigurisë i Gjykatës së Apelit shprehu “indinjatë të quartë” ndaj parashtruesit të kérkesës vetëm për shkak se parashtruesi i kérkesës “kishte shpalosur shkeljen e paprecedentë” të Aktvendimit të Tretë të Gjykatës së Apelit për masë të sigurisë “me të cilin ishte përmbysur një vendim gjyqësor i formës së prerë”.
110. Parashtruesi i kérkesës pretendon se sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, gjegjësisht Kyprianou kundër Qipros (kérkesa nr. 73797/02) GJEDNJ “ka gjetur se gjykatat e shkelin parimin e paanshmërisë sa herë që në vendimet gjyqësore shprehin ndjenjat personale në lidhje me veprimet e palëve ndërgjyqëse” sepse reflektimi i ndjenjave të indinjatës eshtë kundër natyrës neutrale dhe të paanshme me të cilin duhet të karakterizohet një vendim i gjykatës.

v) E drejta për mjet juridik

111. Parashtruesi i kérkesës pretendon shkeljen e së drejtës së tij për mjet efektiv juridik, duke konsideruar se mungesa e arsyetimit në Aktvendimin e Katërt për masë të sigurisë së Gjykatës Themelore e ka penguar parashtruesin e kérkesës që të ushtrojë në mënyrë efektive të drejtën e tij për mjet juridik.

Kérkesa e parashtruesit për Gjykatën

112. Në fund, parashtruesi i kérkesës kérkon nga Gjykata si në vijim:

“I. E shpall të pranueshme kérkesën për vlerësim të kushtetutshmërisë të Aktvendimit IV. EK. C Nr. 273/2016 të Gjykatës Themelore në Prishtinë, Departamenti për Çështje Ekonomike, të datës 14 qershor 2017 dhe Aktvendimit Ae. Nr. 185/2017 të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Departamenti për Çështje Ekonomike, të datës 11 gusht 2017.

II. Konstaton se ka pasur shkelje te Nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm) të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, në lidhje me Nenin 6, paragrafi 1, [E Drejta për një Proces te Rregullt] të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut, dhe të Nenit 32 [E Drejta për Mjet Juridik) të Kushtetutës së Republikës së Kosovës.

III. I shpall të pavlefshëm Aktvendimin IV. EK. C Nr. 273/2016 të Gjykatës Themelore në Prishtinë, Departamenti për Çështje Ekonomike, të datës 14 qershor 2017 dhe Aktvendimin Ae. Nr. 185/2017 të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Departamenti për Çështje Ekonomike, të datës 11 gusht 2017, dhe

çështjen ia kthen në rishqyrtim Gjykatës Themelore në Prishtine, Departamentit për Çështje Ekonomike, në pajtim me këtë Aktgjykim.

IV. E vërteton si vendim gjyqësor të formës së prerë Aktvendimin 1. C. Nr. 273/2016 i Gjykatës Themelore në Prishtinë, Departamenti për Çështje Ekonomike, të datës 29 shtator 2016, për çështjet/ pikat që janë vërtetuar me Aktvendimin Ae. Nr. 241/2016 të Gjykatës së Apelit të Kosovës, të datës 16 dhjetor 2016 [...].

Komentet e paraqitura nga Compact Group SH.P.K.

113. Pala e interesuar, respektivisht Compact Group SH.P.K. i rekomandon Gjykatës ta deklarojë kërkesën të papranueshme, sepse: i) argumentet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës kanë të bëjnë me fushën e ligjshmërisë dhe të njëjtat nuk bien nën juridikcionin e Gjykatës Kushtetuese; dhe ii) Vendimet e kontestuara nuk përbëjnë një vendim përfundimtar në lidhje me meritat e rastit.
114. Sa i përket zbatueshmërisë së garancive të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së në këtë kërkesë, Compact Group SH.P.K. thekson se zbatueshmëria e tillë është “*e padiskutueshme*” siç konfirmohet nga referenca e parashtruesit të kërkesës në rastin e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së *Micallef kundër Maltës* (kërkesa nr. 17056/06). Megjithatë, Compact Group SH.P.K. konsideron se përbajtja e praktikës gjyqësore së lartpërmendor nuk është ashtu siç është paraqitur nga parashtruesi. Më konkretisht, Compact Group SH.P.K. argumenton se rasti *Micallef kundër Maltës* “*zbaton parimin se një palë mund t'i drejtohet Gjykatës Kushtetuese në rast të mohimit të së drejtës së tij për të kërkuar masë të sigurisë me qëllim të sigurimit të kërkesës, por nuk ofron mundësinë për të paraqitur rastin në Gjykatën Kushtetuese vetëm për shkak se gjykata [gjykatat e rregullta] nuk vendosin në favor të palës që ka propozuar një masë të sigurisë.*”
115. Compact Group Sh.P.K. konsideron se argumentet e parashtruesit të kërkesës se: “[...] Gjykata e Apelit me Vendimin e Tretë për masa të sigurisë rihapi një rast i cili ishte bërë i formës së prerë dhe kur Gjykata e Apelit duke e kthyer Vendimin e Dytë për masa të sigurisë të Gjykatës Themelore [...] kishte zbatuar gabimisht dispozitat e Ligjit për Procedurën Kontestimore [...] janë çështje të ligjshmërisë dhe në bazë të funksionit dhe të praktikës gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese ato nuk janë objekt i shqyrtimit të Gjykatës Kushtetuese [...]”
116. Në lidhje me vlerësimin e Compact Group Sh.P.K se vendimet e kontestuara nuk përbëjnë një vendim përfundimtar në lidhje me meritat e rastit, Compact Group Sh.P.K. deklaron: “*Vendimet në fjalë, për shkak të natyrës së tyre që merren me drejtimin e procedurës kontestimore nuk mund të bëhen përfundimtare në aspektin material, meqë subjekti i vendimit nuk do të thotë res judicata, dhe për këtë arsy, gjykata nuk kufizohet në këto vendime. Kjo do të thotë që gjykata mund të ndryshojë këto vendime në çdo kohë kur të plotësohen kushtet ligjore dhe vendosja ndryshtë nuk do të thotë të vendoset në kundërshtim me parimin “ne bis in idem”, sepse rasti i cili ndryshohet nuk është një çështje e gjykuar.*”

Pranueshmëria e kërkesës

117. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
118. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridikioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar. [...]”

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”
119. Gjykata gjithashtu i referohet paragraft 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, i cili përcakton: “*Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme”.*
120. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ka të drejtë të paraqes ankesë kushtetuese, duke u thirrur në të drejtat themelore, që vlejnë si për individët ashtu edhe për personat juridikë (Shih rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. KI41/09, parashtruesi i kërkesës *Universiteti AAB-RIINVEST L.L.C.*, Aktvendimi për papranueshmëri i 27 janarit 2010, parografi 14).
121. Gjykata po ashtu i referohet nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët parashohin:

*Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]*

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësish se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

*Neni 49
[Afatet]*

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. [...].”

122. Sa i përket përbushjes së këtyre kritereve, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kriteret e përcaktuara me nenin 113 (7) të Kushtetutës, pasi është palë e autorizuar, konteston akte të autoriteteve publike, gjegjësisht Aktvendimin e Gjykatës së Apelit [Ae. nr. 185/2017, të 11 gushtit 2017] dhe Aktvendimin e Gjykatës Themelore [IV. EK. C. nr. 273/2016, të 14 qershorit 2017] dhe i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj.

123. Gjykata më tej vëren se parashtruesi i kërkesës në pajtim me nenin 48 të Ligjit ka qartësuar saktësisht të drejtat e garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ, që pretendohet se i janë shkelur, dhe i ka mbështetur pretendimet e tij me referencë specifike në praktikën gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese dhe të GJEDNJ-së. Gjithashtu, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës e ka dorëzuar kërkesën brenda afatit prej katër (4) muajve të paraparë me nenin 49 të Ligjit.
124. Për sa i përket zbatueshmërisë së nenit 6 të Konventës dhe nenit 31 të Kushtetutës në procedurat paraprake – si ato me të cilat vendoset për kërkesën e parashtruesit për masa të sigurisë, Gjykata vëren se një zbatim i tillë është interpretuar nga GJEDNJ përmes praktikës së saj gjyqësore. Gjykata, në pajtim me nenin 53 [Interpretimi i Dispositave për të Drejta të Njeriut] të Kushtetutës, është e obliguar të interpretojë të drejtat e njeriut dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë në harmoni me praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së. Rrjedhimisht, Gjykata do të përcaktojë zbatueshmërinë e nenit 6 të Konventës në lidhje me nenin 31 të Kushtetutës në faktet e kësaj kërkese duke u mbështetur në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së.

(i) *Parime të përgjithshme mbi zbatueshmërinë e nenit 6 të KEDNJ-së për procedurat paraprake*

125. Gjykata së pari vëren se neni 6 i KEDNJ-së, në pjesën civile, zbatohet në procedurat që përcaktojnë të drejtat ose detyrimet civile (Shih rastin e GJEDNJ-së: *Ringeisen kundër Austrisë*, kërkesa nr. 2614/65, Aktgjykim i 22 qershorit 1972).
126. Gjykata më tutje thekson se procedurat paraprake, si ato që kanë të bëjnë me dhënen e një mase të përkohshme/mase të sigurisë - zakonisht nuk konsiderohen që përcaktojnë të drejta dhe detyrime civile dhe për këtë arsy zakonisht nuk hynë në kuadër të fushëveprimit të mbrojtjes së tillë (shih rastet e GJEDNJ-së: *Wiot v. Francës*, kërkesa nr. 43722/98, Aktgjykimi i 7 janarit 2003; *APIS a.s. kundër Sllovakisë*, kërkesa nr. 39754/98, Vendimi i 13 janarit 2000; *Verlagsgruppe NEWS GmbH kundër Austrisë*, kërkesa nr. 62763/00, Vendimi i 23 tetorit 2003; *Libert kundër Belgikës*, kërkesa nr. 44734/98, Vendimi i 8 korrikut 2004).
127. Megjithatë, në raste të caktuara, GJEDNJ ka aplikuar nenin 6 të KEDNJ-së në këto procedura paraprake kur konsideroi se masat e sigurisë ishin vendimtare për të drejtat civile të parashtruesit të kërkesës (Shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së: *Aerts kundër Belgikës*, 25357/94, Aktgjykimi i 30 korrikut 1998; *Boca kundër Belgikës*, kërkesa nr. 50615/99, Aktgjykimi i 15 nëntorit 2012).
128. Në vitin 2009, GJEDNJ qëllimisht ndryshoi qëndrimin e saj të mëparshëm ndaj procedurave paraprake duke dhënë deklaratën e mëposhtme në përgjigje të pyetjes se a ekziston nevoja për një zhvillim të praktikës gjyqësore:

“79. Përjashtimi i masave të përkohshme nga fushëveprimi i Nenit 6 deri tani është justifikuar me faktin që ato, në parim, nuk përcaktojnë detyrime dhe të drejta civile. Megjithatë, në kushtet kur shumë Shteteve Kontraktuese u duhet të përballen me një akumulim të konsiderueshëm çështjesh për shkak të mbingarkesës së sistemeve të tyre të drejtësisë, gjë

*që çon në procese të tejzgjatura, vendimi i një gjyqtari për një urdhër ndalues shpesh ndodh që është i barazvlershëm me një vendim për themelin e çështjes për një kohë të konsiderueshme, nganjëherë edhe përgjithmonë. Rrjedhimisht, shumë herë ndodh që procedurat për masa provizore dhe ato në lidhje me veprimin ligjor kryesor vendosin për të njëjtat “detyrime dhe të drejta civile” dhe japidnë njëjtat efekte afat-gjata apo edhe të përhershme. (Shih rastin e GJEDNJ-së: *Micallef kundër Maltës*, kërkesa nr. 17056/06, Aktgjykim, [DHM], 15 tetor 2009, para 79).*

129. Bazuar në këtë Aktgjykim, Gjkata vëren se jo të gjitha masat e sigurisë/masat e përkohshme përcaktojnë të drejtat ose detyrimet civile dhe zbatueshmëria e nenit 6 të KEDNJ-së për procedurat paraprake varet nga fakti nëse janë përbushur disa kushte.
130. Së pari, e drejta në fjalë duhet të jetë “civile”, si në shqyrtimin gjyqësor ashtu edhe në procedurat lidhur me masën e sigurisë, brenda kuptimit autonom të këtij nociioni sipas nenit 6 të KEDNJ-së (Shih, *inter alia*, rastet e GJEDNJ-së: *Rafineritë Greke dhe Stratis Andreadis kundër Greqisë*, nr. 13427/87, Aktgjykimi i 9 dhjetorit 1994, paragrafi 39, *König kundër Gjermanisë*, kërkesa nr. 6232/73, Aktgjykimi i 28 qershorit 1978, paragrafët 89-90, *Ferrazzini kundër Italise*, kërkesa nr. 44759/98, Aktgjykimi i 15 korrikut 1999, paragrafët 24-31, *Roche v. Mbretërisë së Bashkuar*, kërkesa nr. 32555/96, Aktgjykimi i 9 dhjetorit 1994, paragrafi 119, *Micallef kundër Maltës*, kërkesa nr. 17056/06, Aktgjykim, [DHM], 15 tetor 2009, paragrafi 84).
131. Së dyti, GJEDNJ-ja thekson se duhet të vëzhgohet natyra e masës së përkohshme/masës së sigurisë, meqenëse sa herë që një masë e tillë konsiderohet që përcakton në mënyrë efektive të drejtën civile ose detyrimin në fjalë - neni 6 do të jetë i zbatueshëm (Shih rastin e GJEDNJ-së *Micallef kundër Maltës*, Ibidem, paragrafi 85).

(ii) Zbatimi i parimeve të përmendura më lart në rastin e tanishëm

132. Gjkata vëren se përbajtja e të drejtës në fjalë, në procedurën kryesore, ka të bëjë me anulimin e Vendimit për shpërbërje vullnetare, e cila është një e drejtë e karakterit civil sipas legjislacionit në fuqi në Republikën e Kosovës.
133. Qëllimi i masës së sigurisë ishte sigurimi i pretendimit kryesor të parashtruesit, të cilin ky i fundit e konsideronte të domosdoshëm për përbartimin e Vendimit përfundimtar të Arbitrazhit. Kësosoj, Gjkata vëren se ekzekutimi i Vendimit përfundimtar të Arbitrazhit varet drejtpërdrejt nga rezultatet e kërkësës për masë të sigurisë në procedurë e tanishme kontestimore.
134. Nga kjo rrjedh që procedurat e masës së sigurisë në rastin konkret i përbushin kriteret për zbatimin e nenit 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, dhe nuk janë dhënë arsyë bindëse nga Compact Group Sh.P.K. për të kufizuar fushëveprimin e një zbatimi të tillë në ndonjë aspekt.
135. Prandaj, Gjkata konkludon që, në dritë të fakteve të kërkësës së tanishme, masa e sigurisë e kërkuar nga parashtruesi i kërkësës mund të konsiderohet që

efektivisht përcakton të drejtat e tij civile, dhe në këtë drejtim garancitë e përfshira në nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, zbatohen në këto procedura paraprake.

136. Pas shqyrtimit të ankesave dhe vërejtjeve të parashtruesit, si dhe vërejtjeve të paraqitura nga Compact Group Sh.P.K. si palë e interesuar në këto procedura, Gjykata konsideron se kërkesa ngre çështje serioze të faktit dhe të ligjit të cilat janë të një kompleksiteti të tillë sa që determinimi i tyre varet nga një shqyrtim i meritave të rastit. Prandaj, kërkesa nuk mund të konsiderohet si qartazi e pabazuar në kuptim të rregullit 36 (1) (d) të Rregullores së punës dhe nuk është krijuar asnjë bazë tjetër për ta deklaruar kérkesën të papranueshme. (Shih, praktika gjyqësore e GJEDNJ-së, rasti *A dhe B kundër Norvegjisë*, [DHM], kérkesat nr. 24130/11 dhe nr. 29758/11, Aktgjykimi i 15 nëntorit 2016, paragrafi 55, shih, *mutatis mutandis* rasti i Gjykatës Kushtetuese nr. KI132/15, *Manastiri i Deçanit*, Aktgjykimi i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës, i 20 majit 2016).

137. Si përbledhje, Gjykata konstaton se kërkesa është e pranueshme.

Meritat e kérkesës

138. Para se të hyjë në merita të kérkesës, Gjykata vëren se çështjet e mëposhtme nuk janë të kontestueshme para kësaj Gjykate:
- Parashtruesi i kérkesës ka pasur një kontratë të vlefshme me Compact Group Sh.P.K. që parashihte se kontestet do të trajtoheshin nga Gjykata e Arbitrazhit në Republikën Çeke;
 - Parashtruesi i kérkesës e paraqiti kontestin me Compact Group Sh.P.K. në Gjykatën e Arbitrazhit dhe fitoi Vendimin e Arbitrazhit në shumë prej 1,364,527.00 plus kamatëvonesën;
 - Ky Vendim i Arbitrazhit është i formës së prerë dhe detyrues;
 - Ky Vendim i Arbitrazhit u njoh si i ekzekutueshëm në Kosovë nga gjykatat e rregullta në Kosovë, si në shkallë të parë ashtu edhe në apel;
 - Një Urdhër i vlefshëm për përmbarim u nxor nga Përmbaruesi privat;
 - Ky Urdhër për përmbarim u vërtetua nga gjykatat e rregullta, në shkallë të parë dhe në apel, dhe mori formë të prerë dhe u bë i ekzekutueshëm;
 - Aksionarët e Compact Group Sh.P.K. morën Vendim për shpërbërje vullnetare të Compact Group Sh.P.K.;
 - Parashtruesi i kérkesës inicioi procedurë kontestimore kundër Vendimit për shpërbërje vullnetare;
 - Parashtruesi i kérkesës kerkoi vendosjen e masës së sigurisë deri në përfundim të procedurës kontestimore.
139. Gjykata vëren se ajo çfarë është në rrezik për parashtruesin e kérkesës është disponueshmëria e mjeteve dhe aseteve të mjaftueshme për ekzekutimin e Vendimit të Arbitrazhit.
140. Pas potencimit të këtyre pikave, Gjykata rikujton që parashtruesi pretendon shkeljen e të drejtave të tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 (E drejta për një

proces të rregullt) të KEDNJ; dhe nenit 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 13 (E drejta për ankim efektiv) te KEDNJ-së.

141. Në këtë aspekt, parashtruesi i kërkesës thelbësish pohon se parimi i sigurisë juridike dhe respektimi i një vendimi të formës së prerë të gjykatës është shkelur nga Gjykata e Apelit duke mos respektuar formën e prerë të vendimeve të mëparshme të Gjykatës Themelore dhe Gjykatës së Apelit.
142. Gjithashtu, parashtruesi pohon se Gjykata e Apelit i ka shkelur të drejtën e tij për një vendim të arsyetuar, duke pasur parasysh se argumenti thelbësor i parashtruesit të kërkesës se një vendim *res judicata* është shfuqizuar, është shpërfillur tërësisht nga Gjykata e Apelit.
143. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu pretendon shkelje të së drejtës së tij për qasje në gjykatë; të drejtës për një gjykatë të paanshme; dhe të drejtës për mjet juridik.
144. Në rastin në fjalë, Gjykata do të shqyrtojë meritat e kërkesës, në pajtim me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me Nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
145. Gjykata rikujton nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, që përcakton:
 - “1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.
 - “2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.”
146. Përveç kësaj, nen 6.1 [E drejta për një proces të rregullt] i KEDNJ-së, parashev:
 - “1. Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile ose të çdo akuze penale kundër tij, çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme. [...]”
147. Gjykata rithekson se e drejta për siguri juridike dhe respektim të vendimit të formës së prerë, si dhe e drejta për një vendim të arsyetuar, garantohen me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së dhe se zbatueshmëria e tillë është interpretuar, në hollësi, nga praktika gjyqësore e GJEDNJ-së. Kjo Gjykatë, në përputhje me nenin 53 [Interpretimi i Dispositave për të Drejta të Njeriut] të Kushtetutës, është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të njeriut të garantuara me Kushtetutë në harmoni me vendimet e GJEDNJ-së. Rrjedhimisht, Gjykata do të vlerësojë meritat e kërkesës duke u mbështetur në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së.

148. Në këtë aspekt, Gjykata vëren se ekziston një çështje thelbësore së cilës kjo Gjykatë duhet t'i japë përgjigje, konkretisht nëse Gjykata e Apelit ka shkelur të drejtën e parashtruesit të kërkesës pér një gjykim të drejtë dhe të paanshëm në lidhje me sigurinë juridike dhe respektimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë duke shfuqizuar një vendim përfundimtar dhe të detyrueshëm, i cili ishte bërë *res judicata* në lidhje me disa pika specifike.

(i) Parimet e përgjithshme lidhur me të drejtën e sigurisë juridike dhe respektimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë, siç është zhvilluar nga praktika gjyqësore e GJEDNJ-së

149. Gjykata rikujton që e drejta pér gjykim të drejtë kërkon që një çështje që është bërë *res judicata* të konsiderohet e pakthyeshme, në pajtim me parimin e sigurisë juridike. (Shih rastin e GJEDNJ-së: *Brumărescu kundër Rumanisë*, kërkesa nr. 28342/95, Aktgjykimi i 28 tetorit 1999).
150. Gjykata rikujton se GJEDNJ ka dhënë përkufizimin e konceptit *res judicata* (shih rastin *Nikitin kundër Rusisë*, kërkesa nr. 50178/99, GJEDNJ, Aktgjykim i 15 dhjetorit 2004, parografi 37) si në vijim:

“37. Sipas raportit shpjegues pér Protokollin nr. 7, i cili i referohet Konventës Evropiane pér Vlefshmërinë Ndërkombëtare të Gjykimeve Penale, “një vendim është final, ‘nëse, sipas shprehjes tradicionale, ka fituar fuqinë e res judicata. Ky është rasti kur vendimi është i parevokueshëm, që do të thotë kur nuk ka mjete të mëtejshme të zakonshme në dispozicion ose kur palët i kanë shteruar këto mjete ose kanë lejuar që afati të mbarojë pa i shfrytëzuar ato”.

151. GJEDNJ ka theksuar se parimi i sigurisë juridike presupozon respektimin e parimit *res judicata* (shih rastin e GJEDNJ *Ponomaryov kundër Ukrainës*, kërkesa nr. 3236/03, Aktgjykimi i 3 prillit 2008, parografi 40). Më konkretisht, GJEDNJ-ja pohoi se:

*“[...] e drejta pér një gjykim të drejtë para një tribunalit siç garantonohet me nenin 6 § 1 të Konventës duhet të interpretohet në dritën e preambulës së Konventës, e cila deklaron, në pjesën e saj përkatëse, që sundimi i ligjit të jetë pjesë e trashëgimisë së përbashkët të Shteteve Kontraktuese. Një nga aspektet themelore të sundimit të ligjit është parimi i sigurisë juridike, i cili presupozon respektimin e parimit *res judicata*, që është parimi i formës së prerë të vendimeve gjyqësore. Ky parim thekson se asnë palë nuk ka të drejtë të kërkojë rishikimin e një vendimi të formës së prerë dhe të plotfuqishëm thjesht pér qëllimin e fitimit të rishikimit dhe rishqyrtimit të freskët të rastit. [...] Një shmangje nga ky parim justifikohet vetëm kur bëhet e nevojshme nga rrëthanat e një karakteri substancial ose bindës.”*

152. GJEDNJ ka shtjelluar parimin e sigurisë juridike në lidhje me të drejtën pér gjykim të drejtë edhe në raste të tjera (Shih, pér shembull, rastin e GJEDNJ *Ryabykh kundër Rusisë*, kërkesa nr. 52854/99, Aktgjykimi i 24 korrikut 2003, paragrafët 52 dhe 56).
153. Në këtë Aktgjykim, GJEDNJ-ja theksoi sa më poshtë:

“52. Siguria juridike presupozon respektimin e parimit të res judicata (ibid., § 62), që është parimi i formës së prerë të aktgjykimeve. Ky parim thekson se asnje palë nuk ka të drejtë të kërkojë rishikimin e një aktgjykimi përfundimtar dhe të detyrueshëm vetëm për qëllim të fitimit të një rishqyrtimi dhe një dëshirë rishqyrtimit të freskët të rastit. Duhet të ushtrohet kompetenca e gjykatave më të larta për të korrigjuar gabimet gjyqësore dhe gabimet e drejtësisë, por jo për të kryer një shqyrtim të ri. Rishikimi nuk duhet të trajtohet si një ankesë e maskuar dhe mundësia e thjeshtë për të pasur dy pikëpamje mbi këtë temë nuk është një bazë për rishqyrtim. Largimi nga parimi justifikohet vetëm nëse një gjë e tillë bëhet e nevojshme nga rrëthanat dhe nga karakteri substancial bindës dhe detyrues. [...]”

“56. Gjykata konsideron se e drejta e palës ndërgjyqëse në një gjykatë do të ishte po aq iluzore nëse sistemi ligjor i një Shteti Kontraktues lejon një vendim gjyqësor, i cili ishte bërë i formës së prerë dhe i detyrueshëm për t'u anuluar nga një gjykatë më e lartë sipas një kërkese të bërë nga një zyrtar shtetëror”.

154. Për më tepër, Gjykata rikujton se GJEDNJ ka përcaktuar që, përveç aktgjykimeve përfundimtare për meritat, edhe vendimet paraprake mund të bëhen *res judicata*. Në rastin *Okyay dhe të tjera kundër Turqisë* (Aktgjykim i 12 korrikut 2005, kërkesa nr. 36220/97, paragrafët 72-75), GJEDNJ theksoi se:

“72. Gjykata rikujton se ekzekutimi i një aktgjykimi të nxjerrë nga një gjykatë duhet të konsiderohet si pjesë integrale e “gjykimit” për qëllime të nenit 6 të Konventës (shih Hornsby kundër Greqisë, aktgjykim i 19 marsit 1997, Raportet 1997-II, faqe 511-12, § 40). E drejta e qasjes në gjykatë e garantuar sipas atij neni do të ishte iluzore nëse sistemi ligjor i një Shteti kontraktues do të lejonte që një vendim gjyqësor përfundimtar dhe i ekzekutueshëm ose një urdhër i përkohshëm i nxjerrë në pritje të rezultatit të vendimit përfundimtar të mbetej i paefektshëm në dëm të njërsë palë. [...]”

73. Gjykata vëren se autoritetet administrative dështuan të respektojnë urdhrin e përkohshëm të Gjykatës Administrative të Aydinit të 20 qershorit 1996 me të cilin pezulloheshin aktivitetet e tri termocentraleve (shih paragrafin 17 më lart). Për më tepër, vendimet e Gjykatës Administrative Supreme me të cilat u vërtetuan aktgjykimet e Gjykatës Administrative të Aydinit të 30 dhjetorit 1996 nuk u zbatuan brenda afatit të përcaktuar. Përkundrazi, me një vendim të 3 shtatorit 1996, Këshilli i Ministrave vendosi që tri termocentralet duhet të vazhdojnë punën pavarësisht aktgjykimeve të gjykatave administrative. Ky vendim i fundit nuk kishte bazë ligjore dhe ishte qartazi i paligjshëm në bazë të ligjit vendës (shih paragrafin 57 më lart). Kjo ishte e barazvlershme me anashkalimin e vendimeve gjyqësore. Sipas mendimit të Gjykatës, një situatë e tillë ndikon negativisht në parimin e shtetit të bazuar në ligj, të themeluar mbi sundimin e së drejtës dhe mbi parimin e sigurisë juridike (shih Taşkin dhe të tjera, të cituar më lart, § 136).

74. Nga sa u tha më lart, Gjykata konsideron se autoritetet nacionale dështuan të respektojnë në praktikë dhe brenda afatit të arsyeshëm

aktgjykitet e nxjerra nga Gjykata Administrative e Aydinit më 30 dhjetor 1996 dhe të vërtetuara më pas nga Gjykata Administrative Supreme më 3 dhë 6 qershor 1998, duke i hequr nenit 6 § 1 çdo efekt të dobishëm.

75. Rrjedhimisht ka pasur shkelje të nenit 6 § 1 të Konventës.”

155. Gjykata Kushtetuese, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, gjithashtu ka shtjelluar çështjen e *res judicata*. Në Aktgjykin e 17 dhjetorit 2010 në rastin nr. KI08/09, Sindikata e Pavarur e Punëtorëve të Fabrikës së Çelikut IMK Ferizaj, Gjykata theksoi në paragrafët 61 dhe 62:

“61. Në lidhje me këtë, Gjykata thekson që e drejta e inicimit të procedurës gjyqësore në raste civile, siç parashihet me nenin 31 të Kushtetutës së Kosovës, si dhe Nenin 6 në lidhje me Nenin 13 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ), do të ishte iluzore, nëse sistemi ligjor i Kosovës do të lejonte një vendim gjyqësor përfundimtar dhe të plotfuqishëm që të mbetej i pafektshëm në dëm të një pale. Do të ishte e pakuptueshme që këto nene t'i përshkruajnë në hollësi garancitë procedurale që i ofrohen palëve në procedurë – procedura që janë të drejta, publike dhe ekspeditive – pa mbrojtjen e zbatimit të vendimeve gjyqësore. Interpretimi i neneve të lartpërmendura si ekskluzivisht të lidhura me qasjen ndaj gjykatës dhe administrimi dhe efektshmëria e procedurave do të kishte mundësi të conte në situata që nuk janë në përputhje me parimin e sundimit të ligjit, të cilin autoritetet e Kosovës janë të obliguara ta respektojnë (shih, mutatis mutandis, aktgjykin e ECRtHR-së në rastin Romashov kundër Ukrainës, Parashtresa nr. 67534/01, aktgjyki i 25 korrikut 2004).

*62. Sundimi i ligjit është një prej parimeve themelore të një shoqërie demokratike, presupozon respektimin e parimit të sigurisë juridike, sidomos në lidhje me vendimet gjyqësore që kanë marrë formën *res judicata*. Asnjë palë nuk ka të drejtë të kërkojë rishikimin e një aktgjyki përfundimtar dhe të plotfuqishëm thjesht për qëllimin e fitimit të rishikimit dhe rishqyrtimit të freskët të rastit (shih, për shembull Sovtransavto Holding kundër Ukrainës, nr. 48553/99, § 72, ECHR 2002 VII). Po të mos ishte kështu, kthimi prapa i vendimeve përfundimtare do të conte në një klimë të përgjithshme të pasigurisë juridike, duke zvogëluar kështu besimin publik në sistemin gjyqësor, si dhe rrjedhimisht edhe në sundimin e ligjit. [...].”*

156. Për më tepër, në Aktgjykin e 12 shkurtit 2016 në rastin nr. KI132/15, parashtrues Manastiri i Deçanit, Gjykata theksoi në paragrafët 95-97:

“95. Në këto rrethana, Gjykata konsideron se parashtruesi i kérkesës ka pasur pritje legjitime që rasti i tij të ishte vendosur në instancën e fundit nga Paneli i pronësisë dhe se ajo nuk ka mundur të rihapet para Kolegit të Apelit. Si i tillë, parashtruesi duhet të ketë pare aktgjykitet e Kolegit të Pronësisë të ekzekutuara.

96. Duke u bazuar në këto konsiderata dhe në praktikën e vet gjyqësore, si dhe në atë të GJEDNJ-së, Gjykata konkludon se aktgjykitet e Kolegit të Apelit, të 27 dhjetorit 2012 (nr. SCC-08-0226 dhe nr. SCC-08-0227), ishin

bërë res judicata në bazë të vendimit të mëparshëm të formës së prere dhe të detyrueshëm të Kolegjit të Apelit, të 24 korrikut 2010, në lidhje me palët e autorizuara

97. Duke përdorur procedurën e ankesës për të anuluar këto aktgjykime të Panelit të Pronësisë dhe për të referuar kontestin origjinal të pronësisë përsëri në gjykatat e rregullta, Gjykata konstaton se, me vendimet e tij të 12 qershorit 2015 (nr. AC-I-13-0008 dhe nr. AC-1-13-0009), Kolegji i Ankesave ka cenuar parimin e sigurisë juridike dhe i ka mohuar parashtruesit një gjykim të drejtë dhe të paanshëm për të drejtat dhe detyrimet e tij brenda kuptimit të nenit 31, paragrafi 2, të Kushtetutës dhe të nenit 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së”.

157. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se praktika e saj gjyqësore si dhe praktika gjyqësore e GJEDNJ-së e përmendur më sipër, qartë dhe në mënyrë eksplikite, theksojnë se e drejta për gjykim të drejtë sipas nenit 6 të KEDNJ-së dhe nenit 31 të Kushtetutës përfshin parimin e sigurisë juridike, i cili përfshin parimin që vendimet gjyqësore përfundimtare të cilat janë bërë *res judicata* duhet të respektohen dhe nuk mund të riapan ose të bëhen objekt i ankesave.
158. Përveç kësaj, Gjykata vëren se parimi *res judicata* aplikohet jo vetëm për vendimet gjyqësore përfundimtare, por edhe për vendimet paraprake që nxirren në pritje të rezultatit të një vendimi përfundimtar.

(ii) Zbatimi i parimeve të lartpërmendura në rastin e tanishëm

159. Në këtë kërkesë çështja kryesore është nëse Gjykata e Apelit ka rrëzuar një nga vendimet e saj të mëparshme për të njëjtën çështje.
160. Në këtë drejtim, Gjykata rikujton që Gjykata Themelore, me Aktvendimin e saj të Dytë për masa të sigurisë [I. C. nr. 273/2016, të 29 shtatorit 2016] e aprovoi kërkesën e parashtruesit për masa të sigurisë në pikat vijuese:
 - i. bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të Compact Group Sh.P.K.;
 - ii. bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të aksionarëve të Compact Group Sh.P.K.;
 - iii. ndalimin e tjetërsimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pasurive të paluajtshme dhe të luajtshme të Compact Group Sh.P.K. dhe aksionarëve të saj; dhe
 - iv. ndalimin e çdo ndryshimi statusor të bërë nga aksionarët e Compact Group Sh.P.K..
161. Gjykata pastaj rikujton se Gjykata e Apelit, me Aktvendimin e saj të Dytë për masë të sigurisë [Ae. nr. 241/2016, të 16 dhjetorit 2016], e ktheu çështjen për rigjykim vetëm në lidhje me pikën (ii) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të aksionarëve të Compact Group Sh.P.K.. Në lidhje me këtë pikë, Gjykata e Apelit e udhëzoi Gjykatën Themelore që të sqaronte se si dhe pse aksionarët e një shoqërie me përgjegjësi të kufizuar janë prapëseprapë personalisht përgjegjës në këtë rast konkret. Gjykata e Apelit e refuzoi ankesën e Compact Group Sh.P.K. lidhur me të gjitha pikat tjera.

162. Rrjedhimisht, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit i vërtetoi tri pikat tjera që i përbante Aktvendimi i Dytë për masë të sigurisë [Ae. nr. 241/2016, i 16 dhjetorit 2016] i Gjykatës Themelore, gjegjësisht:
- i. bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të Compact Group Sh.P.K.;
 - iii. ndalimin e tjetërsimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pasurive të paluajtshme dhe të luajtshme të Compact Group Sh.P.K. dhe aksionarëve të saj; dhe
 - iv. ndalimin e çdo ndryshimi statusor të bërë nga aksionarët e Compact Group Sh.P.K..

163. Gjykata po ashtu rikujton arsyetimin e dhënë nga Gjykata e Apelit në Aktvendimin e saj të Dytë, ku thuhet:

"Gjykata e Apelit e pranon vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm, për arsyen e aktvendimi i atakuar [I. C. nr. 273/2016 i 29 shtatorit 2016, përkatësisht Aktvendimi i dytë për masë të sigurisë i Gjykatës Themelore] nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore [...] e po ashtu drejtë është zbatuar edhe e drejta materiale, e të cilat shkaqë ankimore i vështron gjykata e shkallës së dytë sipas detyrës zyrtare e në bazë të nenit 194 të LPK, perveç në piken I parg.2.

[...]

Prandaj gjykata e apelit konsideron se janë plotësuar kushtet e përcaktuara me nenin 297. 1 nën piken a) dhe b) të LPK-së, që të caktohen masa e sigurimit e, sepse në rastin konkret [Parashtruesi i kërkesës] e ka bërë të besueshëm ekzistimin e kërkesës apo te së drejtës subjektive të tij dhe ekziston rreziku se pa caktimin e masës së tillë propozuesit do t'i shkaktohej dëm i konsiderueshëm i cili vështirë do të mund të riparohej.

Aktvendimi i atakuar [pika] është dashur të prishet në dispozitiv ku janë detyruar Bankat Komerciale në Kosovë, që të bëjnë bllokimin e llogarive bankare të kundërshtarit të sigurimit "Compact Group" sh.p.k. dhe pronarëve të saj S.SH, F.SH dhe F.SH, deri në shumën prej 1,364,527.00 E sepse ky paragraf është i pakuptueshëm dhe i paekzekutueshëm sepse nuk janë dhëne arsyen e pronarët a duhet të përgjigjen për borxhet ose detyrimet e shoqërisë vetëm për arsyen e janë pronar [...]."

164. Me fjalë të tjera, Gjykata e Apelit konstatoi se Gjykata Themelore e kishte zbatuar drejt ligjin relevant, se padia kryesore e parashtruesit të kërkesës nuk ishte e papranueshme dhe se vendosja e masës së sigurisë ishte e justifikuar me dëmin potencial që do t'i shkaktohej parashtruesit të kërkesës.
165. Për më tepër, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit e ktheu në rigjykim vetëm një pikë, konkretisht pikën lidhur me (ii) bllokimin/ngrirjen e llogarive bankare të aksionarëve të Compact Group Sh.P.K..
166. Në këto rrethana, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës kishte pritje legitime që rasti i tij, në lidhje me masat specifike të sigurisë të vërtetuara nga Gjykata e Apelit si të pajtueshme me ligjin, ishte vendosur përfundimisht nga Gjykata e Apelit dhe se nuk mund të rihapej nga vetë Gjykata e Apelit. Kësisoj,

parashtruesi është dashur të jetë në gjendje të përfitojë nga këto vendime dhe t'i shihte ato të ekzekutuara.

167. Përveç kësaj, Gjykata vëren se në Aktvendimin e saj të Tretë për masë të sigurisë, Gjykata e Apelit vendosi që Gjykata Themelore në Aktvendimin e saj të Tretë për masë të sigurisë kishte bërë shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore dhe e refuzoi rastin në tërësi, përkundër që në Aktvendimin e saj të Dytë për masë të sigurisë kishte theksuar në mënyrë eksplikite se “[...] e pranon vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm, [dhe] nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore [...] e po ashtu drejtë është zbatuar edhe e drejta materiale.”
168. Gjykata gjithashtu vëren se në parashtresat e tij drejtar Gjykatës së Apelit si në ankesën e tretë ashtu edhe në të katërtën lidhur me masën e sigurisë, parashtruesi i kërkesës në mënyrë eksplikite kishte ngritur çështjen e plotfuqishmërisë së pikave të vërtetuara nga Gjykata e Apelit në Aktvendimin e saj të Dytë për masë të sigurisë, gjegjësisht që Gjykata Themelore në Aktvendimin e saj të Dytë për masë të sigurisë kishte vendosur për kërkesën e parashtruesit për vendosje të masës së sigurisë në pajtueshmëri të plotë me ligjin dhe se masat vijuese duhet të zbatohen:
 - i. bllokimi/ngrirja e llogarive bankare të Compact Group Sh.P.K.;
 - iii. ndalimi i tjetersimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pasurive të paluajtshme dhe të luajtshme të Compact Group Sh.P.K. dhe aksionarëve të saj; dhe
 - iv. ndalimi i çdo ndryshimi statusor të bërë nga aksionarët e Compact Group Sh.P.K..
169. Gjykata vëren se, në Aktvendimin e Tretë dhe në të Katërtin për masën e sigurisë, Gjykata e Apelit nuk i adresoi argumentet e parashtruesit të kërkesës lidhur me plotfuqishmërinë e Aktvendimit të Dytë të Gjykatës së Apelit për masë të sigurisë. Në vend se të adresonte argumentet e parashtruesit të kërkesës, Gjykata e Apelit nxori Aktvendimin e saj të Tretë dhe të Katërt për masën e sigurisë në bazë të argumenteve krejtësisht të reja që nuk kishin ndërlidhshmëri as me argumentet e parashtruesit të kërkesës e as me argumentet e Compact Group Sh.P.K..
170. Në fakt, Compact Group Sh.P.K. nuk kontestoi plotfuqishmërinë e masave të vërtetuara nga Gjykata e Apelit në Aktvendimit e saj të Dytë për masë të sigurisë, por vetëm kontestoi çështjen e detyrimit dhe përgjegjësisë së aksionarëve të Compact Group Sh.P.K. Ishte pikërisht çështja e përgjegjësisë së aksionarëve e vëtmja pikë që ishte kthyer nga Gjykata e Apelit në Aktvendimin e saj të Dytë të për masë të sigurisë.
171. Bazuar në këto shqyrtime dhe në praktikën e mëparshme gjyqësore të saj, si dhe në atë të GJEDNJ-së, Gjykata konkludon se Aktvendimi i Dytë për masa të sigurisë [I.C. nr. 273/2016, i 29 shtatorit 2016] i Gjykatës Themelore dhe Aktvendimi i Dytë për masa të sigurisë [Ae. Nr. 241/2016, i 16 dhjetorit 2016] i Gjykatës së Apelit ishin bërë *res judicata* për pikat që u vërtetuan dhe u aprovuan nga vetë Gjykata e Apelit.

172. Duke përdorur procedurën e ankesës për të përbysur këto vendime me vetë-iniciativë, pa iu këruar nga Compact Group Sh.P.K., Gjykata e Apelit kishte shkelur parimin e sigurisë juridike dhe i kishte mohuar parashtruesit të kërkesës një gjykim të drejtë dhe të paanshëm lidhur me të drejtat dhe detyrimet e tij brenda kuptimit të nenit 31, paragrafi 2 të Kushtetutës dhe nenit 6, paragrafi 1 i KEDNJ-së.
173. Gjykata konkludon se ka pasur shkelje të së drejtës së parashtruesit të kërkesës për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm të mbrojtur me nenin 31 paragrafi 2 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 paragrafi 1 të KEDNJ-së.
174. Për më tepër, Gjykata shpreh shqetësimin e saj se parashtruesi i kërkesës është i detyruar të ndërmarrë këto procedura shtesë kundër shpërbërjes vullnetare të shoqërisë së paditur në mënyrë që të realizojë ekzekutimin e një vendimi gjyqësor përfundimtar dhe të detyrueshëm lidhur me Vendimin e Arbitrazhit. Ekzekutimi i vendimeve gjyqësore përfundimtare dhe të detyrueshme është pjesë përbërëse e garancisë për një gjykim të drejtë, të mbrojtur me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6.1 të KEDNJ-së, siç është përsëritur nga kjo Gjykatë në praktikën e saj gjyqësore (shih gjithashtu, *inter alia*, rasti i GJEDNJ-së: *Hornsby kundër Greqisë*, kërkesa nr. 18357/91, Aktgjykim i 19 marsit 1997). Zhvillimi ekonomik i Kosovës varet nga mbrojtja efektive e sundimit të ligjit dhe nga zbatimi i vendimeve gjyqësore, siç është rasti i parashtruesit të paraqitur këtu.

Përfundime

175. Si përfundim, Gjykata konstaton se, duke mos respektuar parimin e sigurisë juridike dhe respektimin e një vendimi të formës së prerë të gjykatës, si dhe duke mos trajtuar pretendimet e parashtruesit në lidhje me çështjet *res judicata*, Gjykata e Apelit ka shkelur të drejtën e parashtruesit të kërkesës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së. Si rezultat i këtyre shkeljeve, parashtruesi i kërkesës është privuar nga përfitimi që sjell një vendim përfundimtar dhe i detyrueshëm i gjykatës.
176. Sa i përket procedurës në tërsi, Gjykata shpreh shqetësimin e saj që parashtruesi është i detyruar të ndërmarrë këto procedura shtesë kundër shpërbërjes vullnetare të shoqërisë së paditurit në mënyrë që të realizojë ekzekutimin e një vendimi gjyqësor përfundimtar dhe të detyrueshëm lidhur me Vendimin e saj të Arbitrazhit.
177. Në pajtim me rregullin 74 (1) të Rregullores së punës, shpallen të pavlefshme këto vendime:
 - i) Aktvendimi i Gjykatës së Apelit Ae. nr. 185/2017, i 11 gushtit 2017;
 - ii) Aktvendimi i Gjykatës Themelore IV. EK. C. nr. 273/2016, i 14 qershorit 2017;

178. Në pajtim me rregullin 74 (1) të Rregullores së punës, Aktvendimi i Gjykatës së Apelit Ae. nr. 241/2016, i 16 dhjetorit 2016 shpallet përfundimtar dhe i detyrueshëm lidhur me pikat në vijim, të cilat duhet të ekzekutohen:

- i) bllokimi/ngrirja e llogarive bankare të Compact Group Sh.P.K.;
- iii) ndalimi i tjetërsimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pasurive të paluajtshme dhe të luajtshme të Compact Group Sh.P.K. dhe aksionarëve të saj; dhe
- iv) ndalimi i çdo ndryshimi statusor të bërë nga aksionarët e Compact Group Sh.P.K..

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, në pajtim me nenin 113 (7) të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullin 56 (1) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 18 prill 2018, me shumicë votash

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje të nenit 31 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut;
- III. TË KONSTATOJË se nuk është e nevojshme të shqyrtohet nëse ka pasur shkelje të nenit 32 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me nenin 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut;
- IV. TË KONSTATOJË se Vendimet në vijim janë të pavlefshme, dhe si të tillë nule:
 - a. Aktvendimi i Gjykatës së Apelit Ae. nr. 185/2017, i 11 gushtit 2017;
 - b. Aktvendimi i Gjykatës Themelore IV. EK. C. nr. 273/2016, i 14 qershorit 2017;
- V. TË KONSTATOJË se Aktvendimi i Gjykatës së Apelit Ae. nr. 241/2016, i 16 dhjetorit 2016, është përfundimtar dhe i detyrueshëm, dhe si i tillë *res judicata* lidhur me pikat në vijim, të cilat duhet të ekzekutohen:
 - a. bllokimi/ngrirja e llogarive bankare të Compact Group Sh.P.K.;
 - b. ndalimi i tjetersimit, fshehjes, ngarkimit dhe/ose disponimit të pasurive të paluajtshme dhe të luajtshme të Compact Group Sh.P.K. dhe aksionarëve të saj; dhe
 - c. ndalimi i çdo ndryshimi statusor të bërë nga aksionarët e Compact Group Sh.P.K.;
- VI. TË URDHËROJË Gjykatën e Apelit që ta informojë Gjykatën Kushtetuese sa më shpejt që është e mundur, por jo më larg se 6 (gjashtë) muaj, lidhur me masat e ndërmarra për zbatimin e Aktgjykimit të kësaj Gjykate, në pajtim me rregullin 63 të Rregullores së punës;

- VII. TË MBETET e përkushtuar në këtë çështje në pritje të respektimit të këtij urdhri;
- VIII. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- IX. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20 (4) të Ligjit;
- X. TË DEKLAROJË se ky aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Snezhana Botusharova

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 28 maj 2018
Nr. ref.: UK 1236/18

Në pajtim me nenin 112 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, me nenin 11.1.4 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës dhe me rregullin 61 [Përmirësimi i aktgjykimeve dhe vendimeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës nxjerr Urdhrin për korrigjim në vijim, me qëllim të korrigjimit të një gabimi teknik në Aktgjykimin e publikuar në rastin KI122/17, të 18 prillit 2018.

URDHËR PËR KORRIGJIM

**të një gabimi teknik në
Aktgjykimin në rastin KI122/17, të 18 prillit 2018**

1. Më 18 prill 2018, Gjykata, me shumicë votash, e deklaroi kërkesën të pranueshme dhe me shumicë votash konstatoi se ka pasur shkelje.
2. Më 2 maj 2018, Aktgjykimi KI122/17 iu dorëzua palës së interesuar, "Compact Group" sh.p.k., nëpërmjet shërbimeve postare.
3. Më 8 maj 2018, pala e interesuar, "Compact Group" sh.p.k., e përfaqësuar nga "Sejdiu & Qerkini" me seli në Prishtinë, parashroi kërkesë për korrigjim të një gabimi teknik në Aktgjykimin KI122/17, të 18 prillit 2018.
4. Pala e interesuar paraqiti kërkesën e saj për korrigjim të një gabimi teknik brenda 2 (dy) javësh nga pranimi i Aktgjykimit KI122/17, siç parashihet me rregullin 61 (1) të Rregullores së punës.
5. Pala e interesuar pretendon se dispozitivi i Aktgjykimit të Gjykatës përmban gabim teknik në pikën V, nën (b). Konkretisht, pala e interesuar pretendon që ekziston një mospërputhje ndërmjet Aktgjykimit të Gjykatës Kushtetuese si dhe dispozitivit të Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti për Çështje Ekonomike (I. C. nr. 273/2016, i 29 shtatorit 2016), siç është

mbështetur nga Gjykata e Apelit (Aktvendimi Ae. nr. 241/2016, i 16 dhjetorit 2016), të cilin Gjykata e ka deklaruar përfundimtar dhe të detyrueshëm.

6. Pala e interesuar i ka kërkuar Gjykatës që të korrigjojë nënpikën b., të pikës V të dispozitivit, të Aktgjykimit KI122/17, në atë mënyrë që ky dispozitiv të jetë identik me dispozitivin e mbështetur të Aktvendimit të Gjykatës Themelore.
7. Në dispozitiv të Aktvendimit të Gjykatës së Apelit (Ae nr. 241/2016, të 16 dhjetorit 2016), theksohet:

“I. Me aprovin e pjesshëm të ankesës, PRISHET Aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Ekonomike, I. C. nr. 273/2016, i datës 29.09.2016, në pikën I, par. 2, të dispozitivit dhe lënda i kthehet gjykatës së shkallës së parë për rishqyrtim dhe për rivendosje lidhur me këtë pike.

II. REFUZOHEZ si e pabazuar ankesa e kundërshtarit të propozimit të masës së sigurimit lidhur me pjesën tjeter të dispozitivit, ndërsa Aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Ekonomike, Ek. nr. I. C. nr. 273/2016, i datës 29.09.2016, në pikën 1, par. 1, 3 dhe 4 të dispozitivit VËRTETOHEZ.

III. Pjesa tjeter e aktvendimit të atakuar mbetet e pashqyrtuar”.

8. Në dispozitiv të Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti për Çështje Ekonomike (I. C. nr. 273/2016, i 29 shtatorit 2016), siç u referua nga dispozitivi i Gjykatës së Apelit, i cituar më lart, theksohet:

“I. Miratohet pjesërisht si i bazuar propozimi i propozuesit të sigurimit, ‘Çeska Exportni Bank, A.S.’, me numër të regjistrimit të biznesit 63078333, me seli në Pragë, ‘Vodočikova’ 34/701, Republika Çeke, përkitazi me kundërshtarët e sigurimit: “Compact Group” sh.p.k, dhe pronarët e tij S. Sh., F.Sh. dhe F.Sh., ashtu që vendoset si në vijim:

- *Detyrohen bankat komerciale në Kosovë: ProCredit Bank; Raiffeisen Bank; Banka Ekonomike; TEB Banka; Banka Kombëtare Tregtare; NLB Prishtina dhe Banka për Biznes; që të bëjnë bllokimin e llogarive bankare të kundërshtarit të sigurimit “Compact Group” sh.p.k. dhe pronarëve të tij S. Sh., F. Sh. dhe F. Sh., deri në shumën prej 1,364,527.00€;*
- *I ndalohet kundërshtarit të sigurimit “Compact Group” sh.p.k; organeve menaxhue të tij dhe pronarëve të tij, që të bëjnë tjetersimin, fshehjen, ngarkimin dhe disponimin me pasuritë e Shoqërisë Tregtare “Compact Group” sh.p.k; dhe*
- *Ndalohen të gjitha veprimet që mund të rezultojnë me ndryshime statusore te kundërshtari i sigurimit, “Compact Group” sh.p.k.*

II. REFUZOHET propozimi për caktimin e masës së sigurimit në pjesën me të cilën është kërkuar të shpallet nule procedura e shpërbërjes vullnetare të Shoqërisë Tregtare "Compact Group" sh.p.k.; të anulohen vendimet, veprimet dhe punët e tjera juridike të "Compact Group" sh.p.k. dhe të aksionarëve të saj, në veçanti punët juridike që i janë referuar tjetërsimit, shitjes, transferimit, ngarkimit dhe dhënies në shfrytëzim të pasurisë së saj dhe të bëhet bllokimi i llogarive bankare të Shoqërisë Tregtare "Adea Group" sh.p.k, ndalimi i tjetërsimit të pasurisë së saj dhe ndalimi i ndryshimit statusor të saj.

III. Vërtetohet se sipas aktvendimit të kësaj gjykate, të datës 20.09.2016, propozuesi i sigurimit me datën 29.06.2016, ka deponuar në llogarinë bankare të kësaj gjykate shumën prej 50.000.00 €, e cila shumë mund të shërbejë si mbulesë për dëmin eventual që mund t'u shkaktohet kundërshtarëve të sigurimit për shkak të caktimit dhe zbatimit të masave të sigurimit, të caktuara me këtë aktvendim.

IV. Nga një kopje e këtij aktvendimi i dërgohet: ARBK-së dhe Odës së Noterëve të Republikës së Kosovës.

V. Ky aktvendim mbi caktimin e masave të sigurimit mbetet në fuqi deri në vendimin e ardhshëm gjyqësor me të cilin do të ndryshohen apo do të hiqen këto masa siguruese".

9. Rrjedhimisht, Gjykata gjen se ka pasur gabim teknik në Aktgjykimin e Gjykatës në rastin KI122/17 të 18 prillit 2018, dhe lëshon këtë:

URDHËR

- I. Dispozitivi i Aktgjykimit KI122/17, i 18 prillit 2018, ndryshohet ashtu që pika V. do të lexojë:

*V. TË KONSTATOJË se Aktvendimi i Gjykatës së Apelit Ae. nr. 241/2016, i 16 dhjetorit 2016, është përfundimtar dhe i detyrueshëm, dhe si i tillë *res judicata* lidhur me pikat në vijim, të cilat duhet të ekzekutohen:*

- a. Bankat Komerciale në Kosovë: ProCredit Bank; Raiffeisen Bank; Banka Ekonomike; TEB Banka; Banka Kombëtare Tregtare; NLB Prishtina dhe Banka për Biznes, të bëjnë bllokimin e llogarive bankare të kundërshtarit të sigurimit "Compact Group" sh.p.k. [...] deri në shumën prej 1,364,527.00€;
- b. I ndalohet kundërshtarit të sigurimit "Compact Group" sh.p.k; organeve menaxhuese të tij dhe pronarëve të tij, që të bëjnë tjetërsimin, fshehjen, ngarkimin dhe disponimin me pasuritë e Shoqërisë Tregtare "Compact Group" sh.p.k; dhe

- c. Ndalojen të gjitha veprimet që mund të rezultojnë me ndryshime statusore te kundërshtari i sigurimit, “Compact Group” sh.p.k.
- II. Paragrafët 39, 42, 49, 58, 71, 92, 160, 162, 168 dhe 178 të Aktgjykimit KI122/17, të 18 prillit 2018, nën pikat përkatëse (iii), ndryshohen ashtu që fraza “[...] dhe aksionarëve të saj” zëvendësohet me frazën “nga organet e saj menaxhuese ose nga aksionarët e saj”;
- III. Ky urdhër do t'i bashkëngjitet Aktgjykimit fillestar të Gjykatës, në pajtim me rregullin 61 (2) të Rregullores së punës;
- IV. Ky urdhër do t'u komunikohet palëve dhe do të publikohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20 (4) të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese;
- V. Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë.

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

